

NIKS

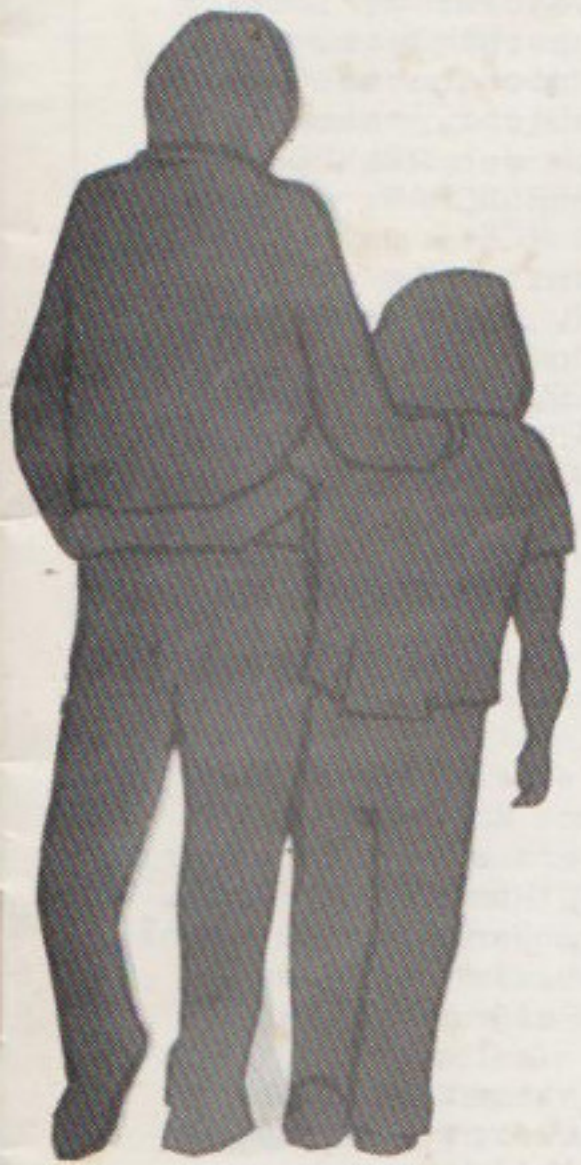
'81 december

maandblad van de nvsh werkgroep
JEUGD - EMANCIPATIE

f275

N.I.K.S.

ORGAAN VAN DE NVSH-LANDELIJKE WERKGROEP PEDAGOGIE

NIKS

NIKS
verschijnt 10x per jaar

Redactie
Postbus 3002
3002 AP Rotterdam

Abonnementen
Postbus 3002
3002 AP Rotterdam

Verkoop
Postbus 3002
3002 AP Rotterdam

Druk
Postbus 3002
3002 AP Rotterdam

Ontwerp
Postbus 3002
3002 AP Rotterdam

Illustraties
Postbus 3002
3002 AP Rotterdam

Fotografie
Postbus 3002
3002 AP Rotterdam

Reclame
Postbus 3002
3002 AP Rotterdam

Administratie
Postbus 3002
3002 AP Rotterdam

Verkoop
Postbus 3002
3002 AP Rotterdam

Druk
Postbus 3002
3002 AP Rotterdam

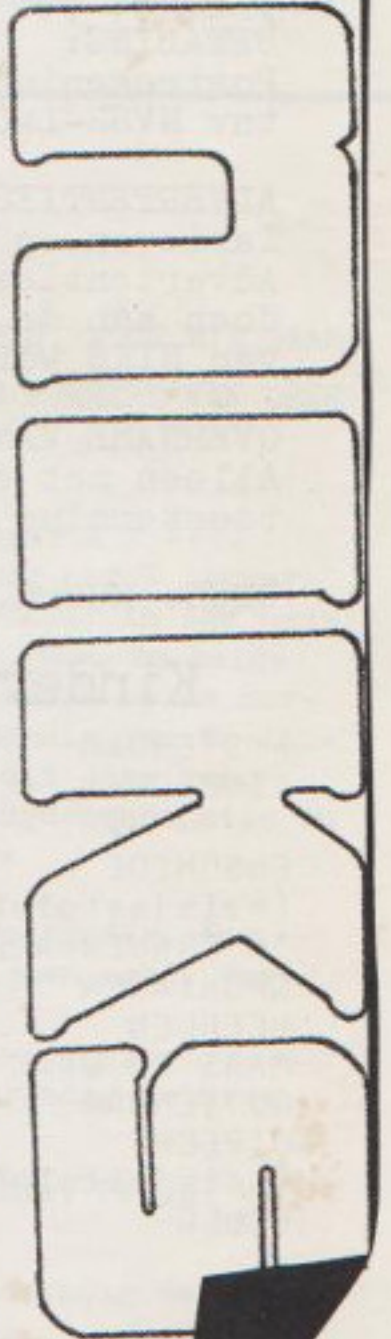
Ontwerp
Postbus 3002
3002 AP Rotterdam

Illustraties
Postbus 3002
3002 AP Rotterdam

Fotografie
Postbus 3002
3002 AP Rotterdam

Reclame
Postbus 3002
3002 AP Rotterdam

Administratie
Postbus 3002
3002 AP Rotterdam

POSTBUS
3002 AP

maandblad van de nvsh werkgroep
JEUGD - EMANCIPATIE

kolofon

NIKS 5e jaargang

Naar
Integratie
Kinder-
Seksualiteit

Uitgave van de
LANDELIJKE WERKGROEP
JEUGDEMANCIPATIE (NVSH)
Verschijnt 10 maal per jaar.

REDAKTIE EN ADMINISTRATIE:
Postbus 6614
3002 AP Rotterdam

REDAKTIE:
Bob Ferguson
Gorrit Goslinga
Rik Wanders

ABONNEMENTEN:
f 26,- per jaar (drukwerk)
f 35,- per jaar (enveloppe)
kan elke maand ingaan.
Opzeggen voor 1 januari.
LOSSE NUMMERS:
f 2,75; per post: f 4,50
BETALING:
Postrekening 3436887
tnv NVSH-LWGJ, Rotterdam

ADVERTENTIES:
Tarieven op aanvraag.
Advertenties die afbreuk
doen aan de beoogde functie
van NIKS worden geweigerd.

OVERNAME VAN ARTIKELEN:
Alleen met schriftelijke
toestemming van de redactie.

DRUK: Hubra, Eindhoven

Kindertelefoons

AMSTERDAM	020-224455
EINDHOVEN	040-451818
	040-444411
ENSCHDEDE	
(meisjestelef.)	053-303578
's GRAVENHAGE	070-924242
GRONINGEN	050-141010
HEERLEN	045-722233
MAAS EN WAAL	08870-5800
ROTTERDAM	010-224455
UTRECHT	030-522500
(meisjestelef.)	030-322020
VENLO	077-188P

adressen

NVSH-algemeen

Nederlandse Vereniging voor
Seksuele Hervorming (NVSH)
Postbus 64
2501 CB Den Haag
070 - 46 97 09
TELEFONISCHE HULPDIENST:
070 - 60 00 10

NVSH-LWGJ

Landelijke werkgroep -
jeugdemancipatie (LWGJ)
Postbus 132
5240 AC Rosmalen

Afdelingswerkgroepen

Jeugdemancipatie/ Pedofilie

AMSTERDAM	Blauwburgwal 7-9
DEVENTER	Postbus 692
EINDHOVEN	Postbus 440
GOES	Wijngaardstraat 9
GRONINGEN	Postbus 1387
DEN HAAG	
	Groot Hertoginnelaan 203
MAASTRICHT	Rechtstraat 20
NIJMEGEN	Postbus 6728
ROTTERDAM	Kon. Emmaplein 1
TILBURG	Postbus 1251
UTRECHT	
	Wittevrouwensingel 100
VENLO	Postbus 635
ZAANDAM	Rode Zee 67
Inlichtingen over	
voorlichting:	073 - 41 29 53

Overige kontaktadressen

BERGEN OP ZOOM	Postbus 663
BREDA	Postbus 3773
HOOGVEEN	Postbus 442
(Kunstenaarskollektief)	
LEIDEN	
(B.Füss)	Postbus 136
TIEL	St.Agnietenstr.19

Komitee Kindervuist

KINDERVUIST Postbus 255
DOORN

inhoud

No.10 december 1981

- De Belgische flikkergroep die het begrip 'pedoseksueel' zijn positieve betekenis teruggaf, bestaat niet meer. René Langhorst beschrijft het einde van de ROOIE VLINDER op pagina **3**
- AL VIEF JAAR NIKS. Onder dit dubbelzinnige motto herdenkt Bob Ferguson, de oudste redakteur in dienst jaren, het eerste lustrum van dit tijdschrift. Vanaf **4**
- Nog een jubileum: onze moederclub, de NVSH, vierde het HONDERDJARIG BESTAAN IN EDE. Ben Füss zag kritisch toe en schreef een verslag dat wij plaatsen vanaf bladzijde **8**
- En een nieuwe traditie: een uitneembaar miniboekje als decemberbijlage. Vorig jaar een dichtbundeltje, nu één gedicht, maar dat is dan ook een POLYMORF PERVERS PORNOGRAM.
- GESNEDEN KOEK, de aktie-en vergaderrubriek, op **11**
- BLIKVOER, een lust voor het oog op bladzijde **12**
- SNOEPPGOED, een bizarre verzameling (on)smakelijkheden, vanaf pagina **14**
- LEESDIS, woord voor woord op bladzijde **17**
- En tenslotte: PLAKPLEK en de AGENDA op **19**

Medeverters aan dit nummer:
Arminius, Hans Arts, Erik,
Ben Füss, Jan Fischer, René
Langhorst, Ton Reijnders
en Twan Reijnders.

Omslagmontage: Jan Fischer
Omslagontwerp: Peter Geul
en Jim Schilder.

Met 'ingezonden' aangeduide artikelen verwoorden niet noodzakelijkerwijs de mening van de redactie.

Rooie Vlinder opgeheven

Als je niks leest weet je alles

DE ROOIE VLINDER BESTAAT NIET MEER. OP 9 OKTOBER WERD IN GENT EEN GROOT "AFSCHEIDSFEST" GEHOUDEN, WAARNA HET WAS GEBEURD MET DE GROEP. IN DE BELGISCHE HOMOKRANT VAN OKTOBER '81 BLIKT GUIDO TOTTE, DESTIJD EEN VAN DE MEDE-OPRICHTERS, IN HET KORT TERUG OP VIJF JAAR ROERIG ROOIE VLINDER-BESTAAN.

RENÉ LANGHORST

De Rooie Vlinder heeft zich altijd een "socialistische" aktie-groep genoemd, wat vooral tot uiting kwam in hun strijdbare houding. In de eerste jaren van hun bestaan is binnen de Rooie Vlinder veel gediskussieerd, nodig om te komen tot een eigen aktiemodel. Deze theoretische, welhaast elitair te noemen diskussies hadden op veel Vlinderleden een verlamende werking: ze zagen geen mogelijkheden meer om konkreet aktief bezig te zijn, waardoor ze zijn opgestapt. Voor veel mensen werd de drempel te hoog om aan de Rooie Vlinder-aktiviteiten deel te nemen. Deze ontwikkeling wordt als reden genoemd om de Rooie Vlinder dan maar op te heffen.

De betekenis van de Rooie Vlinder is geweest dat ze het grote publiek ondubbelzinnig hebben gekonfronteerd met homoseksualiteit en pedoseksualiteit: zie de eerste homodag in '78, de eerste homobetoging in '79 en de roemruchte Snoepjesvoorstelling eind '79. Zowel de Federatie Werkgroepen Homofilie (FWH) als progressieve partijen en aktiegroepen werden gekonfronteerd met de vaak radikale stellingname van de Rooie Vlinder en daardoor geprikkeld tot het innemen van eigen standpunten. Een vertrouwd herkenningspunt voor velen was het tweemaandelijks blad "De Rooie Vlinder", waarin het gezicht van de Vlinder duidelijk naar voren kwam: vaak werd er geschreven over de Janetten-beweging, de macho trend (de mannelijke mannen), de vrouwenbeweging en werden er verbanden gelegd tussen de homo-strijd en de strijd voor abortus en tegen kernenergie of bewapening. De pedoseksualiteit werd in de loop der jaren een telkens terugkerend thema omdat de Vlinder dat ook tot hun strijd rekende.

Verder heeft de Rooie Vlinder een aantal "Vlinderschriften" gepubliceerd rondom specifieke thema's. Het derde Vlinderschrift droeg als titel: "Pedoseksualiteit: de terugkeer van het verbannen kind".

Als afsluiting is een boek aangekondigd, wat omstreeks de jaarwisseling zal verschijnen. Daarin zijn de meest belangwekkende artikelen en illustraties uit het Rooie Vlinderblad opgenomen, alsook aktievoorstellen á la Rooie Vlinder aan homogroepen en aktiegroepen. De voormalige leden van de Rooie Vlinder gaan nu ieder hun eigen weg maar, laten we hopen, even strijdbaar als in de voorbije Rooie Vlinder-periode.

NIKS DUURDER

We ontkomen er niet aan. Kon dit jaar het verlies dat NIKS maakte nog worden bijgesteld door de landelijke werkgroep, voor het komende jaar zal het blad echt zichzelf moeten bedruipen. Dat betekent dat de prijs van losse nummers omhoog gaat van f 2,75 naar f 3,50, terwijl de abonnementsprijzen als volgt worden verhoogd:

- gewoon abonnement (verzending als drukwerk): van f 26,- naar f 31,50
- brief-abonnement (verzending in gesloten enveloppe): van f 35,- naar f 45,-.

Onze abonnees ontvangen binnenkort een aksept-girokaart voor de betaling over 1982.

Bovenstaande prijswijzigingen gelden onder voorbehoud van de goedkeuring door de lwg-vergadering van 2 december. Mocht deze anders beslissen, dan berichten wij de abonnees daar nog over.

DEKLARATIES!

Wie in 1981 kosten heeft gemaakt voor de landelijke werkgroep jeugdemancipatie en deze nog vergoed wil zien, moet zorgen dat de penningmeester vóór 16 januari 1982 in het bezit van de deklaratie is. Anders is de kans groot dat het boekjaar is afgesloten en men naar het geld kan fluiten.

NIKS IN VOORRAAD

MET DIT NUMMER VAN NIKS WORDT DE VIJFDE JAARGANG AFGESLOTEN. VOOR WIE DAAR BELANGSTELLING VOOR HEEFT BESTAAT DE MOGELIJKHEID SOMMIGE NUMMERS VAN DEZE EN DE VOORGAANDE JAARGANGEN NA TE BESTELLEN.

Van de lopende jaargang zijn alle nummers nog verkrijgbaar á f 2,75 (exkl. verzendkosten). Voor f 16,- abonneert U zich alsnog per 1 januari 1981 en krijgt U ze alle 10 nagestuurd. Wilt U het blad liever in een neutrale gesloten envelop ontvangen, dan wordt dit bedrag f 25,-. In beide gevallen betekent deze aanbieding een reductie van een tientje op de normale abonnementsprijs. Wie meer wil weten over de geschiedenis van de landelijke werkgroep kan terecht in nummer 2 (februari) van dit jaar van NIKS, waarin uitgebreid is ingegaan op "de link tussen jeugdemancipatie en pedofilie".

Van voorafgaande jaargangen zijn niet alle nummers meer voorradig. Een overzicht van nummers, die nog wel beschikbaar zijn: (prijzen exkl. verzendkosten)

Jaargang 1 (1977), verschenen: 8 nummers, waarvan nog voorradig de nrs. 2, 6, 7, 8. Prijs: f 1,-.

Jaargang 2 (1978), verschenen: 7 nummers, compleet voorradig. Prijs: f 1,-.

Jaargang 3 (1979), verschenen: 10 nummers, waarvan nog voorradig de nrs. 3, 4, 5, en 7 t/m 10. Prijs: f 1,-.

Jaargang 4 (1980), verschenen: 10 nummers, waarvan nog voorradig de nrs. 3 en 5 t/m 10. Prijs: f 1,50.

Van sommige hier genoemde nummers zijn nog maar een paar exemplaren aanwezig. Nabestellen als volgt: Jaartal en nummer opgeven bij NIKS, Postbus 66,14, 3002 AP Rotterdam. Maak nog geen geld over, maar wacht de toe te zenden akseptgirokaart af.

niks mooier en niks duurder

AL VIJF JAAR NIKS

"IK BEN ERVAN OVERTUIGD DAT EEN BLAD ALS DIT ZIN HEEFT. ZOLANG ALS ZOIETS DOOR EN DOOR MENSELIJKS ALS SEXUALITEIT, LICHAAMELIJKHEID, EMOTIONALITEIT, INTIMITEIT EN LIEFDE BESTEMPELD WORDT MET HET WALGELIJKE WOORDJE "ONTUCHT" IN EEN ZEDENLOZE ZEDENWET, DAN IS SOLIDARITEIT NODIG. DAN IS HET NODIG, DAT JE DE HANDEN INEENSLAAT EN VECHT, VECHT VOOR JE EIGEN GEVOELEN DIE EVEN OPRECHT (ONOPRECHT?), EERLIJK (ONEERLIJK?), DIEP (OPPERVLAKKIG?), ALTRUISTISCH (EGOISTISCH?) ZIJN ALS DE GEVOELEN IN WELKE ANDERE RELATIEVORM DAN OOK.

DAN VECHT JE OMDAT JE VERONTWAARDIGD BENT, VERONTWAARDIGD OVER DE ONMONDIGE, OVERDREVEN BEVEILIGDE POSITIE VAN HET KIND IN ONZE CULTUUR. DAN VECHT JE ALS OUDERS, OMDAT JOUW KIND RECHT HEEFT OP SEXUALITEIT EN LICHAAMELIJKHEID.

DAN VECHT JE ALS OPVOEDER, ALS ONDERWIJZER, OMDAT JOUW KINDEREN RECHT HEBBEN OP EMOTIONALITEIT EN INTIMITEIT.

DAN VECHT JE ALS MENS, OMDAT JE HET RECHT HEBT LIEF TE HEBBEN."

DIT SCHREEF GERARD ZWERUS IN JANUARI 1977 IN HET VOORWOORD VAN HET EERSTE NUMMER VAN HET BLAD 'NIKS', HET ORGAAN VAN DE LANDELIJKE WERKGROEP PEDOFILIE VAN DE NVSH. INMIDDELS ZIJN ER VIJF JAAR VERSTREKEN. DE WERKGROEP VERANDERDE VAN NAAM EN VERBREEDDE HAAR DOELSTELLINGEN. 'NIKS' GROEIDE MET DE WERKGROEP MEE, MAAR DE BOVENSTAANDE WOORDEN ZIJN NOG LANG NIET ACHTERHAALD. "NAAR INTEGRATIE KINDERSEXUALITEIT". DE NAAM IS (EVENALS HET REDAKTIE-ADRES) AL DIE TIJD DEZELFDE GEBLEVEN, AL VERANDERDEN INHOUD EN UITERLIJK.

HET WORDT, NA VIJF JAARGANGEN NIKS, TIJD VOOR EEN TERUGBLIK. IK NEEM U MEE NAAR DE NOODKRETELEN, DE VERSLAGEN, DE LIEFDESGEDICHTEN EN DE VERWOEDE DISKUSSIES DIE AANVANKELIJK ONREGELMATIG VERSCHENEN IN EEN GENIET PAKJE STENCILS MET EEN GROENE OMSLAG. OMDAT ER IN HET FEBRUARINUMMER VAN DIT JAAR (NIKS 81/2) REEDS UITVOERIG IS TERUGGEKEKEN NAAR DE ONTWIKKELINGEN IN DE TOEN 10-JARIGE WERKGROEP, ZAL IK ME VOORAL OP HET BLAD ZELF CONCENTREREN.

BOB FERGUSON

Tot 1974 verschenen af en toe de "Berichten van de Landelijke Werkgroep Pedofilie". Men stopte ermee omdat er weinig belangstelling voor was. Bijna drie jaar later, eind 1976, ontstond toch weer de behoefte aan een eigen informatieblad. Dr. F. Bernard trof samen met voorzitter Gerard Zwerus de voorbereidingen voor een eigen werkgroep- orgaan. In januari 1977 verscheen het eerste nummer. "Naar Integratie Kinderseksualiteit" werd de naam, afgekort tot NIKS. Het zou zo mogelijk maandelijks gaan verschijnen, als er voldoende belangstelling en kopij kwam.

Naast het genoemde voorwoord van Gerard Zwerus stond er een artikel in van mede-redaktielid Frits Bernard, getiteld "Pedofilie - waar spreken wij over?" en een stuk van Ben Füss over "Selektieve verontwaardiging", dat eigenlijk nog zeer actueel is. Verder een gedicht, iets over het archief, het jaarverslag over 1976, het verslag van een landelijk weekend, enige signaleringen van boeken en persbijdragen, wat losse berichten en tenslotte een adreslijst. Bij elkaar 12 pagina's, die een goede indruk geven van waar de "NVSH Landelijke Werkgroep Pedofilie, werkgroep tot emancipatie van oudere-jongere relaties" voor stond.

niks is eeuwig

De belangstelling voor het blad bleek vrij groot te zijn. De antwoordcoupon in het achteromslag leverde de eerste abonnees op.

Mijlpalen

Er verschenen in 1977 acht nummers. De oplage stabiliseerde rond de 300. Er zijn al in die eerste jaargang een paar duidelijke mijlpalen aan te wijzen. De eerste is een artikel van socioloog Hans Zwerus over "pragmatisch of principieel

verdedigen". Het gaat over twee manieren waaruit men kan kiezen wanneer men zich moet verdedigen bij een strafzaak op grond van "ontuchtige handelingen" met minderjarigen. Kort gezegd komt het er op neer dat men ófwel zijn best doet er zo gunstig mogelijk van af te komen door de rechter naar de mond te praten (het was een misstap, ik zal het niet meer doen), ófwel principieel de onjuistheid aanvecht van een wetsregel, die iets verbiedt wat niet verboden zou moeten zijn. Het is voor velen nadien een stimulans geweest zich samen met de advocaat bewust te zijn van de te kiezen opstelling tegenover het gerechtshof.

In nummer 3 deed de zelfde Hans Zwerus een aanval op het onderscheid tussen "pedofielen" (kinderminnaars) en "pedoseksuelen" (noodbehulpers) zoals dat onder anderen door Dr. E. Brongersma wel werd gehanteerd. Het was de opening van een lang(dradig)e heen en weer discussie tussen Zwerus en Brongersma, waarin zich later ook Alfred Aubry mengde.

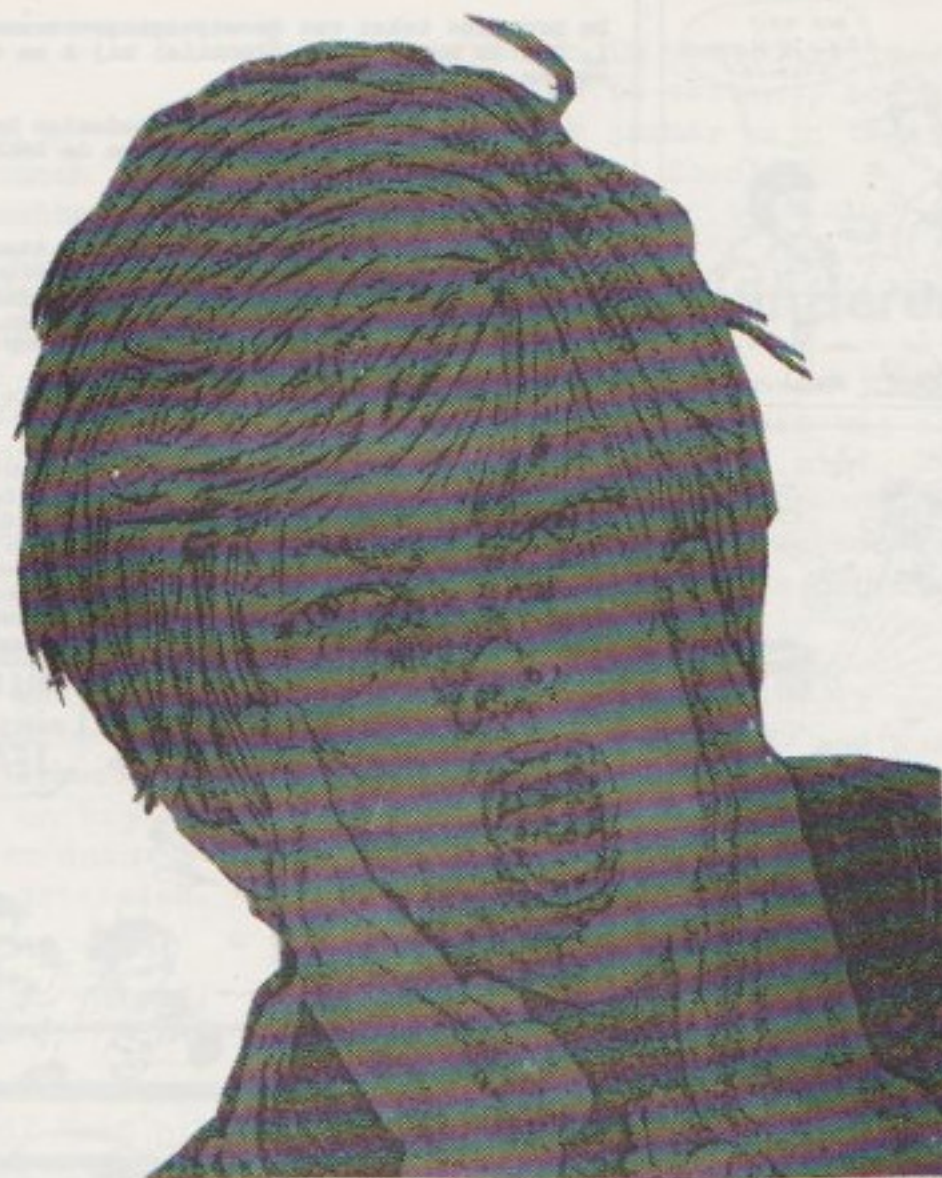
Een zeer belangrijke activiteit van de landelijke werkgroep werd in het vierde nummer besproken: het kon-

gres "Pedofilie en Samenleving" dat de NVSH en het Nationaal Centrum voor Geestelijke Volksgezondheid op 19 maart 1977 in het RAI kongrescentrum Amsterdam organiseerden. In dit nummer verschenen ook de eerste tekeningen van een vaste medewerker die nog lange tijd zijn bijdragen zou leveren. Tot die tijd was NIKS elke maand verschenen, vanaf het vijfde nummer werd dat ongeveer elke twee maanden, zodat in december tenslotte acht nummers waren verschenen. NIKS had, zo kon men wel zeggen, een gezicht gekregen en er bleek inderdaad belangstelling voor te bestaan.

De eerste foto's

Vol trots stond dan ook voorop het volgende nummer met levensgrote letters "OOK IN '78 WEER NIKS". Er werd voor het eerst met off-set geëksperimenteerd en de omslag kreeg steeds een andere kleur. Een viertal nummers diende een tekening van de Engelsman Ralph Chubb tot vast embleem: een kinderkopje met vlammen en stralenkrans dat ook de eerste folder van de LWGP sierde.

In nummer 12 stonden de eerste foto's. Twee pagina's uit een natuuristenblad en een reportage van de eerste (en tot nu toe enige!) demonstratie in Nederland tegen artikel 247 uit het Wetboek van Strafrecht (dat seksuele handelingen met kinderen onder de 16 jaar strafbaar stelt). Al bij het tweede nummer van deze jaargang was Bob Ferguson tot de redactie toegetreden. In oktober kwamen daar Peter Geul en Gorrit Goslinga bij

en vrouwerara zwerus uit. Het lag in de bedoeling het blad op te vijzelen, zodat het ook als visitekaartje van de landelijke werkgroep voor buitenstaanders zou kunnen dienen. Bovendien moest NIKS zorgen voor een brugfunctie tussen de landelijk actieve mensen en de leden van de afdelingswerkgroepen.

Deze redaktiewijziging zou een keerpunt worden, zowel voor de inhoudelijke kant van het blad als voor wat betreft de vormgeving. Er werd een redactie-statuuut opgesteld waarin de uitgangspunten en doelstellingen van NIKS zijn omschreven. Aanvankelijk stelde de landelijke werkgroep zich als uitgever behoorlijk autoritair op: NIKS mocht niet naar buiten treden tot het had bewezen een genuanceerde "visitekaart" te kunnen zijn. Pas in juni 1979 was het zover: NIKS mocht zich ook (weer) gaan richten op geestverwanten buiten de Landelijke Werkgroep Pedofilie. De periode van pakweg november '78 tot mei '79, waarin veel inhoudelijke discussies plaats vonden, is bepalend geweest voor het redactiebeleid in de daarna volgende tijd. Het is niet toevallig, dat deze periode samenviel met die waarin de Landelijke Werkgroep Pedofilie werkte aan de "beleidsnota jeugdemancipatie" en zich omdoopte tot "Landelijke Werkgroep Jeugdemancipatie".

TOEN KWAM EEN KIND

Toen kwam een kind, zo'n argloos kind
een losgolaten lolieblad,
dat geur van zon en water had
en werd mij toegezind.

Het zit en luistert en ik wou
dat het niet aangedroven was,
want het behoort aan sloot en plas
en zon en wind en dauw.

Dit kind moet in de duinen zijn
en stoeien in zijn ranke naakt,
want nergens is het zo volmaakt
en hier doet het mij pijn.

Als had ik roods dit Schoon beoerd,
zo is mijn dag van angsten zwart
en vol van argwaan vraagt mijn hart:
waartoe dit kind mij toegevoerd?

Een vlinder op een weke bloem,
een onberoerd en zuiver blad,
dat zon en wind en water had
en was der velden roem.

Kind, ga mijn zieke hart voorbij
en maak mijn uren niet te zwaar;
mijn eerbied maakt mij sterk en waar:
Uw Schoon is niet voor mij.....

Jac. van Hattum

Advertenties

In de zojuist genoemde overgangsperiode werd ook merkbaar aan het uiterlijk gesleuteld. De derde jaargang (1979) werd gepoogd met een vast omslagontwerp (altijd in rood) de herkenbaarheid te ver-

Lees absoluut niks voor het vrijen

De precieze tekst van de wijzigingsvoorstellen is:

1. Het in hoofdstuk 2 (Functie) bij B en C gestelde, wordt vervangen door:

B. geïnteresseerden

Er wordt gestreefd naar een zodanige behandeling van de stof, dat ook geïnteresseerden buiten de LWGP zich aangesproken kunnen voelen.

C. buitengewereld

Het blad kan een blikopener-functie naar buiten toe hebben. Met name personen, instellingen en organisaties die door de LWGP zijn benaderd of uit eigen beweging van hun belangstelling voor de LWGP blijken te hebben gegeven, dienen via NIKS een beeld van het functioneren van de LWGP te kunnen krijgen.

In paragraaf 3.5 van dit statuut wordt in de eerste zin "2.A en B" gewijzigd in "A".

2. In paragraaf 3.2 (ingesonden artikelen) wordt achter de tweede zin ("De redactie plaatst in principe alle ingesonden brieven, ideeën, fantasieën, discussiestukken, etc.") de volgende toevoeging geplakt: "die in haar ogen redelijkerwijs aansluiten op de in Hoofdstuk 2 genoemde functie van het blad."

Bij de opsomming "Het blad biedt plaats aan:" direkt onder Hoofdstuk 3 (Inhoud en verwerking) wordt voorts het zesde punt: "ingesonden brieven" gewijzigd in: "ingesonden artikelen en brieven".

Peter hapt toe, maar niet meer voor NIKS

ALLEE HOPPE! HET NIKSEN IS VOORBIJ TENT OPZETTEN

15 jaar

de-
hadden

NIEUWE STIJL

PLAATSELIJK NIEUWS

thans het terug te trek-
actie. De snelle
andere werkzaamheden
daartoe. Ik moet prio-
stellen. In het landelij-
on internationale vlak is veel
te doen en mijn veelvuldige reizen
naar de werkgroepen en sexuolo-
gische verenigingen in het buiten-
land geven mij niet voldoende arm-

artike-
u schrijven;
en afscheid
erkzaamheden.
Den woord van dank
re redactieleden, die
eerste uur en die er la-
kwamen, voor de steeds goe-
samenwerking, is hier op zijn
plaats.
Moge NIKS verder bij-
dragen tot de uiteindelijke inte-
gratie van de kindersexualiteit
in onze samenleving. Ik wens de
redactie veel geluk. Er is nog
veel te doen!

Rotterdam, mei 1980

F. Bernard

NIKS

Kindersex? Da's niks

groten. Intussen eksperimenteerden we driftig met rubrieken, pagina-indeling en dergelijke. Pogingen om discussies los te maken door regelmatige plaatsing van speciaal hiervoor geschreven artikelen strandden keer op keer. De stroom gedichten bleef aanhouden, maar direkte reacties op de soms niet malse 'blikopeners' kwamen er nauwelijks. De oplage was intussen aangegroeid tot zo'n 400 exemplaren.

Uit financiële overwegingen werd in deze periode gepraat over het opne-
men van betaalde advertenties. Het leek aantrekkelijk: geld in ruil voor bladvulling. Maar alle soorten advertenties? Ook voor zaken waar je als blad eigenlijk helemaal niet achter staat? Nee, dat wilden we toch ook niet. De keuze om het redactioneel beleid aan het zakelijke te laten voorafgaan bleef tot op heden ongewijzigd. De mogelijkheid om commerciële advertenties te doen plaatsen werd weliswaar geopend, maar aan de beoogde functie van het blad mochten geen concessies gedaan worden: emancipatie van jongeren,

vooral waar het hun seksualiteit aangaat. De herbezinning over het redactiebeleid viel, zoals gezegd, samen met die over de doelstelling en van de landelijke werkgroep. In nummers 2 en 3 van 1979 stond dan ook een concept van de "NVSH beleidsnota leeftijds grenzen", die later als "beleidsnota jeugdemancipatie" aan de verenigingsraad van de NVSH werd aangeboden. De eerste advertentie verscheen in nummer 6 van de jaargang '79. In dat nummer zag men ook voor het eerst illus-
traties uit de strip "Hamster Joviaal" van Gotlib, waar we later nog veel meer uit hebben gejat.

1979 Was overigens, men zou het bijna vergeten, het Internationale Jaar van het Kind, en op veel manieren vind men dit in NIKS terug. Opmerkelijke blijvers van dit overigens niet erg geslaagde aandachtjaar zijn de Kindertelefoons en het Komitee Kindervuist. En ook, denk ik, de toenemende aandacht voor de rechten van het kind. Veel mensen zijn zich blijkbaar in 1979 gaan realiseren hoe mager het daarmee gesteld is.

Half formaat

De vierde jaargang (1980) werd er een waarin NIKS zeer herkenbaar werd: een kleiner formaat met twee-koloms opmaak en een sprekend omslag-ontwerp. De keuze van het formaat viel min of meer toevallig zo uit. Een offerte van een off-set drukker, die geen groter formaat aankon werd later onderprijsd door drukkerij Hubra in Eindhoven.

Met een uitgebreide discussie over kinderpornografie (nrs. 1,2,3 en 8) en enige themanummers (zoals de voorlichtings-special van november) kwam een eigen geluid naar voren, dat wel degelijk verstaan werd in wijdere kring. Vanaf dat moment gingen bibliotheken zich abonneren en begonnen ruilabonnementen te lopen met bladen als Jeugdwerk Nu, Sek, GG (uitgave PSVG) en De Kleine Wereld (uitgave Werkgemeenschap Kindercentra Nederland).

De huidige (vijfde) jaargang werd het A4-formaat weer ingevoerd. De opmaak in drie kolommen en de tot nu toe opgebouwde ervaring

zorgden voor een vormgeving die langzamerhand best gezien mag worden. Een voorzichtige verkoop van losse nummers via enkele boekhandels in de grote steden dienen als terreinverkenning voor een eventuele agressievere verspreiding in de toekomst. Aan het uiterlijk werd dan ook veel aandacht besteed, meer dan wellicht gezien de oplage (ca. 500) verantwoord mag heten.

Op de wip

NIKS geeft sinds 1980 een vrij konstant beeld te zien van vast terugkerende thema's en rubrieken en een duidelijke redactionele lijn waarin overigens discussiemogelijkheden volop aanwezig zijn. Het advertentiebeleid is sinds mei 1980 uitgekristalliseerd tot: geen commerciële koste-wat-kost, maar inkomsten zijn meegenomen voor zover ze binnen de beoogde (emancipatorische) functie van het blad passen. Goedkope regeladvertenties voor oproepen en dergelijke zijn mogelijk (al wordt er nauwelijks gebruik van gemaakt) maar aan zogenaamde "kontaktadvertenties" beginnen we niet.

Met louter vrijwilligers een maandblad op dit nivo volhouden valt niet mee. Zeker niet als de redactie zo klein is en 'vaste' medewerkers vrijwel geheel ontbreken. De meeste lezers hebben geen flauw idee van de hoeveelheid werk die er in elke pagina is gestopt voordat ze die onder ogen krijgen. Dat werk wordt elke maand weer verzet, door veel te weinig mensen. Is het al die moeite waard, moeten we NIKS in stand houden? Juist nu het idee dat wij verwoorden als "jeugdemancipatie, vooral op het gebied van de seksualiteit" aan duidelijkheid wint (al blijken nog

In dit artikel zijn lang niet alle namen genoemd van de mensen die hun tijd en energie in NIKS hebben gestopt. In de redactie zaten kortere of langere tijd nog Anke Reus, Paul Valois (vooral hij heeft een belangrijke inbreng gehad) en Jim Schilder. Onze vaste illustratoren John Veno en Ad Dams moeten ook genoemd worden. Maar ook anderen verzetten veel werk, bijvoorbeeld bij het opmaken en bij de verzending, en door het leveren van artikelen.

Naar het naaktstrand? Neem niks mee

Tekening Ad Dams

weinig in staat dit idee in reële daden om te zetten), zou het onvergeeflijk jammer zijn te stoppen: we gaan dus door!

NIKS voor kinderen?

Bij veel kinderen en jongeren leven de dingen die wij allemaal bedenken helemaal niet. Ze zijn in veel opzichten zo behoudend als maar zijn kan en werken keihard aan hun eigen onderdrukking mee. Moeten wij dan, als volwassenen, het toch weer beter weten? Moeten we in een taal gebruik waar de meeste kinderen geen touw aan vast kunnen knopen, onze theorieën vastleggen over hoe het allemaal beter kan? Ja zeker, dat moeten we wel degelijk! Met NIKS kunnen we ons richten op alle vormingswerkers, opvoeders en eenlingen, op ieder die maar maatschappelijke invloed heeft. En dat heb je al gauw als je niet totaal als een kluizenaar leeft. Want de maatschappij bepaalt hoe kinderen worden grootgebracht. En de volwassenen maken daarin nog steeds de dienst uit. Zolang dat zo is, blijft het zinvol om hen te benaderen, te prikkelen en van de denkstof te voorzien. Natuurlijk zijn we geen tegenstanders van 'kid power', maar we geloven dat een blad als Kinderstem veel beter geschikt is om die te ontwikkelen dan NIKS.

NIKS heeft een eigen functie. Het is het enige blad in ons land dat zich met name tegen de seksuele onderdrukking van de jeugd keert. Je kunt vrijwel geen onderwerp noemen, of er zijn minstens drie tijdschriften in Nederland die er regelmatig aandacht aan besteden. Maar over het recht dat kinderen zouden moeten hebben om met hun eigen lijf en hun eigen gevoelens de liefde te praktiseren lees je verbazend weinig. Is dat geen overduidelijke aanwijzing hoe grondig hier onderdrukt wordt? Alleen het blad GG van de Protestantse Stichting voor Verantwoorde Gezinsvorming vormt een gunstige uitzondering. Maar daar is het slechts een onderdeel van het aandachtsveld.

Ik hoop dat NIKS er in de komende tijd voor kan zorgen dat over deze materie in allerlei boeken en tijdschriften geschreven gaat worden. Zodat er, net als Lover bestaat voor de vrouwenbeweging, een speciaal blad nodig is dat alles op het gebied van jeugdemancipatie signaleert, omdat je het anders niet bij kunt houden. En ik hoop dat de kinderen tegen die tijd de macht hebben overgenomen, en een oplossing weten te vinden om ons, volwassenen, weer te redden uit de papieren verdrinkingsdood.

gorrit goslinga (l.) en bob ferguson

100 Jaar Seksuele Hervorming

Eeuwfeest in Ede

OP 7 NOVEMBER WERD IN EDE MET EEN GROOT AKTIVITEITENFESTIVAL HERDACHT DAT 100 JAAR GELEDEN DE NEO MALTHUSIAANSE BOND, VOORLOPER VAN DE NVSH, WERD OPGERICHT. DE FEESTVREUGDE WERD MERKBAAR GEDEMPD DOOR HET LEDENVERLIES VAN DE LAATSTE TIEN JAAR EN DE BENARDE FINANCIËLE POSITIE VAN DE VERENIGING. MAAR OOK, DOOR DE ONDUIDELIJKHEID DIE, ZO ZOU MEN KUNNEN ZEGGEN, DE LAATSTE TIJD KENMERKEND IS VOOR DE NVSH: WIL MEN NOU PLURIFORM ZIJN OF NIET? MOETEN ER POLITIEKE KEUZES GEDAAN WORDEN, OF BEPAALT DE KLANT DE AKTIVITEITEN? DE AFSLUITENDE WOORDEN VAN VOORZITTER ANNEMARIE GREWEL TIJDENS HAAR SLOTREDE OP HET FESTIVAL WAREN TAMELIJK ONHANDIG GEKOZEN: "LATEN WE MAAR GEWOON DOORGAAN MET WAAR ME MEE BEZIG ZIJN". DIE WOORDEN SLOTEN TROUWENS - GELUKKIG MAAR - SLECHT AAN OP HETGEEN ZE DAARVOOR HAD GEZEGD EN OP HETGEEN ER DIE DAG WAS BESPROKEN EN GEPRESENTEERD. ER LEVEN BINNEN DE NVSH BETERE PLANNEN DAN GEWOON DOORGAAN DE VERENIGING TE LATEN VERSLONZEN. HIER VOLGT EEN VERSLAG VAN DE GEDEMPTE FEESTVREUGDE DOOR BEN FÜSS.

BEN FÜSS

Het programma van het NVSH-jubileum bood een waaier van activiteiten. Daar ik niet de gave heb mijzelf te splitsen, hier een beperkt overzicht en wel eerst iets algemeen, dan de rede van voorzitter Annemarie Grewel en, tenslotte, het kleine forum over de "herwaardering van het kinderlijke in de seksualiteit".

Het feest vond plaats op, hoe kan het anders, weer eens zo'n moeilijk moment in de vereniging. Dat wil zeggen, echt belangrijke discussies lopen natuurlijk al 10 jaar op een lagere versnelling dan een emancipatievereniging waardig is, maar nu wordt ieders stemming ook nog bepaald door het feit dat juist nu personeelsontslag en bezuinigingen moeten plaatsvinden. Verder is het huidige algemeen bestuur maar net ingewerkt en moest Annemarie Grewel, toch niet echt lang thuis in de vereniging, proberen hoofdlijnen over verleden, heden en toekomst te schetsen en daarnaast balletjes op te gooien voor de middagforums over vorming en voorlichting, pornografie, prostitutie, en de "kinderlijke seksualiteit" zoals in het programma stond. Dit laatste is toch weer iets anders dan er - zie boven en ook verder - bedoeld was. Ja, die voorbereiding was hier en daar een beetje schokkerig of smal, zou je zeggen. Toch vind ik dat de voorbereidingskommissie, klein als die was, heel wat opgezet heeft. En dat terwijl de vereniging op zijn grondvesten schudde (anderen spreken liever van een definitieve winterslaap). Met Helm de Laat als tijde-

lijke betaalde kracht was het plezierig werken. Een 450 mensen bezochten de dag. Er is een jubileumboekje geboren. Mensen uit de landelijke werkgroep jeugdemancipatie hebben zich aan het verwoorden van zaken gezet op een manier, die ook vruchten in de nabije toekomst doet vermoeden.

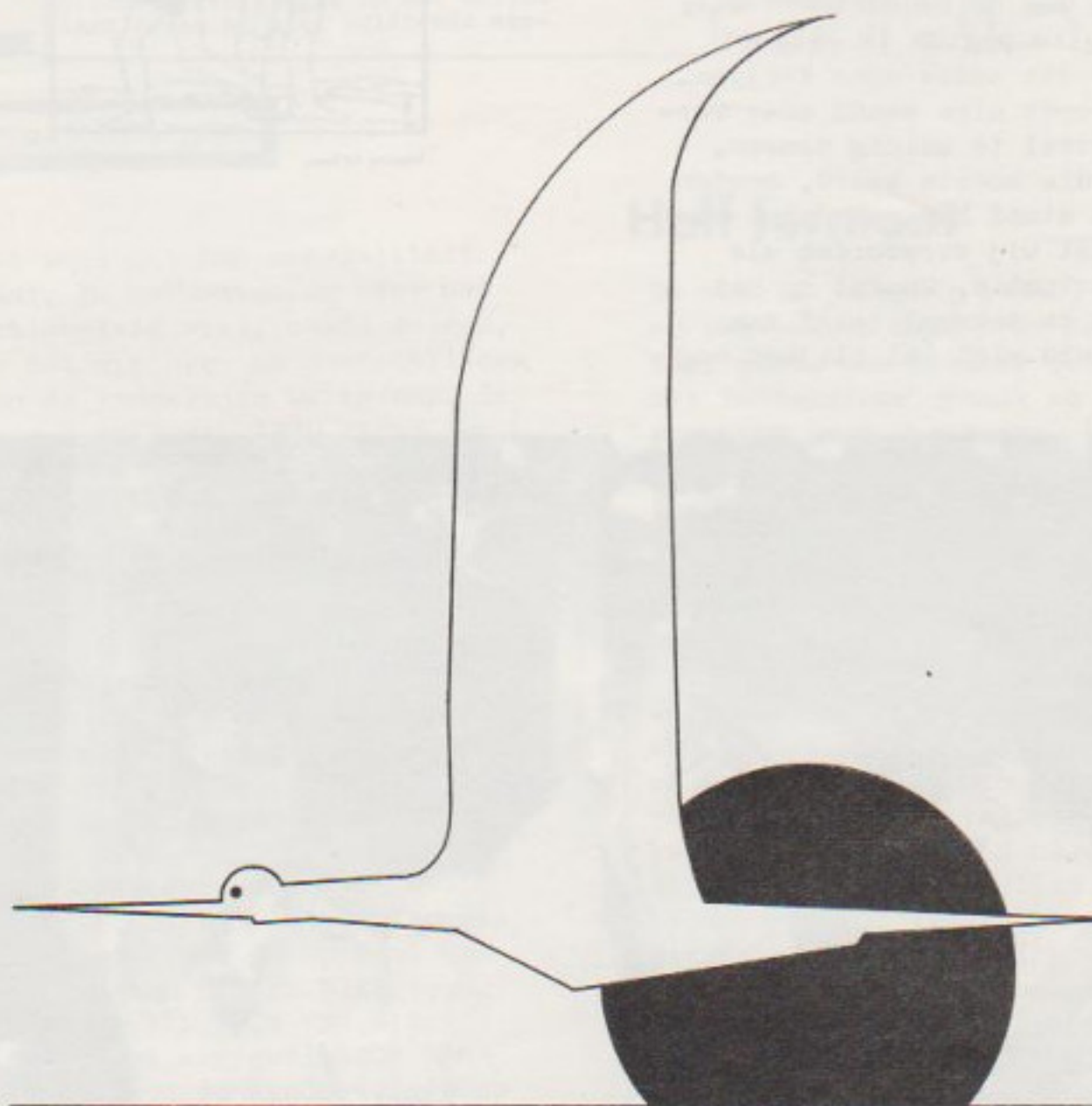
Vindt u niks goed?

Rede

Dat laatste betekende bijvoorbeeld dat van ons uit een bijdrage werd ingestuurd aan de voorzitter voor de openings- en slotrede. Daardoor kon het gebeuren dat de openingsrede niet alleen inging op de geschiedenis van de NVSH en op wat rond 1946 de idealen waren - ook recht op seks voor kinderen - maar dat ook gesteld werd:

1. dat de vrijmoedige opvoeding al langer een duidelijk ideaal in de vereniging is en dat de zedelijkheidswetgeving dit in de weg staat. Het gaat niet aan dit een probleempje van wat pedofielen te noemen, zoals Melai dat belijft te doen. De NVSH als geheel zou hier ook wel eens meer interesse voor mogen hebben.

100 JAAR SEKSUELE HERVORMING

FESTIVAL 100 JAAR NMB - NVSH, OP ZATERDAG 7 NOVEMBER A.S. AANVANG 09.30.
IN CULTUREEL CENTRUM „DE REEHORST“ BENNEKOMSEWEG 24, EDE.
PROGRAMMA: FORUMDISCUSSIE, VIDEO, FILMS, DIAS, THEATER, INFORMATIEMARKT.
OVER: PORNOGRAFIE, PROSTITUTIE, SEKSUELE VOORLICHTING, KINDERSEKSUALITEIT, EMANCIPATIE
INLICHTINGEN: NVSH, POSTBUS 64, 2501 CB DEN HAAG, TELEFOON 080-22 57 79

2. dat er vragen te stellen zijn rond de seksuele voorlichting. Zit er niet ontmoediging en onderdrukking in het voorlichten van jongeren? Worden er niet vanuit volwassen woorden en daarmee normen en idealen bij jongeren gedropt terwijl hen anderzijds vrijheid van eigen initiatief ontbreekt?

Het Kinderlijke

In de middag was er dan de forum-diskussie over de herontdekking en herwaardering van het "kinderlijke" in de seksualiteit.

BOB CARLIER, uit Gent en onmiskenbaar prettig beïnvloed door het werk van Jos van Ussel en door gesprekken met enkele mensen van de landelijke werkgroep jeugdemacipatie, leidde het onderwerp in.

Enkele punten:

1. Het Kind bestaat niet. Elke spreker of onderzoeker over Het Kind is een kind van zijn tijd. Als het streven, of de invalshoek van zulk een spreker maar even duidelijk wil worden, dan zul je ook ontdekken dat ook de Volwassene niet bestaat: het is een ideaal en wel één, waar volwassenen en kinderen allen even hard aan onderdoor gaan. De "beschrijvende" termen als volwassen, man, vrouw of heteroseksueel, zijn in feite normen en rollen, wensen waar men vanaf kan in plaats van dat het natuurwetten zijn.
2. Het maatschappelijke vergrootglas staat vandaag op seks gericht. Er wordt dan in verband met seks van en met kinderen druk zorgelijk gedaan over macht. Het zou beter zijn als die maatschappelijke mikroscoop eens echt gericht werd op wat er aan macht is tussen volwassenen en kinderen. Maar dan ook serieus.
3. Wanneer je het onderzoek dat naar Het Kind gedaan is ontdoet van z'n vormende of sturende oogmerken houd je misschien toch iets over van het kinderlijke: dat wil zeggen, van dat wat opvalt aan de jongere (of oudere) mens, die (nog) niet met succes is bijgeschaafd naar het ideaal, de beschaafde volwassene. Vlug gezegd treft ons dan in dat "kinderlijk seksuele" het egocentrisme - wat men noch alleen positief, noch alleen negatief hoeft te verstaan -, de waaier van uitdrukkings- en communicatiemogelijkheden, de voortdurende verkenning die plaatsvindt, en het speelse.
4. Opvoeding wordt misschien nog interessanter als het een wederkerig leerproces is. Juist de jonge mensen, die nog het meest beschikken over ervaringen en kwaliteiten, als juist genoemd of vermoed, zouden de anderen kunnen helpen attent te worden op

de normen en dwang die de volwassenen en henzelf zo in de problemen brengen.

WILLEM DE REGT, als gezinssocioloog werkzaam bij de Rutgersstichting, wist dit laatste nog zo zeker niet. Maar hij wist wel dat de gewone seksuele opvoeding, thuis en op school, één grote hersenspoeling is door volwassenen. Een beeld van later wordt hen in termen van man-vrouw-neuken voorgehouden. Wat hen nu interesseert doet er volstrekt niet toe. En wat zie je dan? Kinderen houden hun mond maar tegenover volwassenen omtrent hun spannende dingen, en - helaas - de grotere kinderen blijken ook weer een carrière met getob als heteroseks en neuken te ambiëren. Het werkt dus. WIL FLIER, veel werkzaam als begeleider van groepen vrouwen, sloot aan met de droeve konstatering dat die dressuur van het jonge kind, dat - zou je kunnen zeggen - van nature volop open staat voor intimiteit, wel een verwoestend succes heeft als we met onderzoeker Jos Frenken mogen geloven dat hooguit een 10 tot 15 % van de volwassenen in staat is seksualiteit als plezier binnen intimiteit te beleven. Zonder de vermindering van jongetjes tekort te doen, spitste zij het verhaal toe op hetgeen opvoeding in het bijzonder bij meisjes vermag aan te richten. Het gaat te ver dit verhaal hier - in afwachting van het volledig verslag - zo kort te willen weergeven. Maar laat ik zeggen dat Wil Flier's bijdrage aan de jubileumbundel "100 jaar NMB-NVSH", met name in paragraaf 10 en 11, de nauwlettende lezer duidelijk kan maken hoe ook de vrijere seksopvoeding er niet vanzelf in slaagt de subtiele machtsfactor in het seksuele, met name tussen vrouwen en mannen, uit te schakelen. Er is een scherper vrijheidsbesef nodig dan de nieuwe normen op alleen seksgebied vermogen aan te reiken.

Diskussie

Van de diskussie, die op deze inleidingen volgde, wil ik alleen zeggen dat dit verkennende gesprek wel duidelijk maakte, dat de aanwezigen, niet eens zo gering in aantal, elkaar nog heel wat meer over dit onderwerp hadden kunnen vertellen dan nu het geval was. Toen het even ging over het welzeker los willen laten van oude vertrouwde ideeën bij de opvoeding en tegelijk de wetenschap dat je vanzelf kinderen dingen voordoet en aanreikt, zei bijvoorbeeld Els Dijkstra: tja, natuurlijk, maar de kunst is je eigen leven te leiden en tegelijk die ander, het kind, z'n initiatief te laten. Nu, zo'n opmerking zou toch begin van een uitwisseling moeten zijn en niet bijna het einde?

Boek: 100 Jaar NMB - NVSH

Ter gelegenheid van het eeuwfeest van de NVSH is een boekje uitgegeven onder de titel "100 jaar NMB - NVSH, een verleden, een heden en een toekomst". Het bevat bijdragen van Wil Flier, Henk de Boer, Gerrit Wolves en Gé Nabrink. Het is meer dan een gelegenheidsuitgave of een verplicht nummertje geworden. Aangezien de geschiedenis van de Neomalthusianse Bond en de NVSH juist zeer uitvoerig is belicht in een in 1978 verschenen boek van Gé Nabrink ("Seksuele Hervorming in Nederland" uitg. Sun Nijmegen beschrijft de periode van 1881 tot 1971) kon nu de aandacht vooral gericht worden op een plaatsbepaling van dit mo-

ment. Het boek is zeer verhelderend en belicht veel discussies uit het nabije verleden. Zo kan men uit de bijdrage van Gerrit Wolves lezen wat nu het beroemde "proeftuin-aspekt" inhoudt en krijgt men tegelijk een nieuwe benadering ervan. Een zeer volledig beeld van de NVSH anno 1981 beschrijft Henk de Boer in zijn uitvoerige bijdrage. De gedachten die Wil Flier - Schmidt over hulpverlening in en vanuit de NVSH formuleert gaan, zo zou men kunnen zeggen, zelfs boven het NVSH niveau uit. Met name deze bijdrage verdient het met veel aandacht gelezen te worden, ze is nogal compact geschreven.

"100 JAAR NMB-NVSH, EEN VERLEDEN, EEN HEDEN EN EEN TOEKOMST", UITG. NVSH, POSTBUS 64, 2501 CB DEN HAAG, 1981.

"SEKSUELE HERVORMING IN NEDERLAND" DOOR GÉ NABRINK, UITG. SUN, NIJMEGEN, 1978. PRIJS f35,-.

Tiener-Special

Tieners: wispelturige jongeren in de leeftijd van 12 - 16 jaar die veel aandacht eisen en ook nodig hebben maar deze vaak niet krijgen. De specifieke problemen die jongeren in de puberteitsjaren hebben, worden vaak genegeerd of niet serieus genomen door hulpverleningsinstanties of door vrijwilligers en beroepskrachten in de buurt- en clubhuizen. Vaak uit onmacht. Vooral vrijwilligers zijn meestal niet voorbereid op de taak om tieners op te vangen. Lessen in omgang met tieners, bestaan niet. Noodgedwongen worden de jongeren zoet gehouden met disco of moeten ze zichzelf maar zien te vermaken. Een fatsoenlijk gesprek weten buurt- en clubhuiswerkers vaak niet op gang te brengen. De tiener zelf is daar mede debet aan omdat hij of zij het gevoel heeft dat toch niemand iets van de problemen begrijpt.

De ouders vergeten meestal dat ze zelf ook eens 'puber' geweest zijn en eenzaam op een kamertje 'het grote verdriet' uithielden zonder dat iemand het mocht merken. Ze beschouwen de tiener als lastig, altijd tegen de draad in, eigenzinnig, commercieel gericht en vernielzuchtig. "Er valt toch niet met ze te praten", is een vaak gehoorde kreet en "Als ze niet willen luisteren, moeten ze het zelf maar weten".

In de Provo-tijd stoorden de ouders zich aan de 'langharige viezerikken' zonder zich te verdiepen in de achtergronden voor hun gedrag en het uiterlijk. De punkers van vandaag worden niet voor vol aangezien. Opvoeders als onderwijskrachten, ouders en de overheid hebben het liefst dat iedereen in het straatje loopt, zich aanpast aan normen en regels.

En daar zit 'm nu de kneep. Een goed deel van de tieners wil juist zijn eigen gang kunnen gaan en heeft geen trek in betutteling en mensen die zeggen hoe hij moet leven. Ze zetten zich tegen alles en iedereen af en gaan vaak op de experimenteertoer, tot grote ergernis van de omgeving. Ze roken hun eerste stiekem, jongens krijgen hun eerste 'natte' droom en meisjes worden ongesteld. Allemaal bijzondere ervaringen die ze op de een of andere manier moeten zien te verwerken. Om er bij te horen, veel vriendjes en vriendinnetjes om zich heen te hebben, schenken ze extra aandacht aan zichzelf. Ze kopen dure, moderne kleren en menige tiener loopt te koop met een tas van de disco-kledingzaak 'Salty Dog'. Ze zeuren hun ouders de oren van de kop om zakgeld, waarmee ze in het weekend kunnen uitgaan of een brommer of pick-up kunnen aanschaffen. Als ouders geen geld hebben, nemen sommige jongeren een bijbaantje met alle gevolgen van dien. De hele dag naar school, huiswerk maken en dan nog een keer in een supermarkt de rekken vullen. Of 's morgens voor dag en dauw het bed uit om de krant bij de mensen te bezorgen. De aandacht op school verslapt. Bovendien zijn geld, uitgaan en vrienden veel belangrijker in die jaren dan de droge schoolstof van een of andere saaie leraar. Veel tieners krijgen tot grote ellende van ouders en onderwijskrachten een grote mond. Ze pikken niet meer alles en weten heel goed hun zegje te zeggen. Helaas wordt daarnaar te weinig geluisterd en worden ze als onmondig beschouwd. Serieuze verhoudingen worden spottend afgedaan met 'kalverliefde'. Als een jongere van school af wil om geld te verdienen krijgt hij snel te horen: "Maar jongen toch, denk aan later. Als je ouder bent krijg je er spijt van, let op mijn woorden". De tieners vinden het 'geouwehoer'.

Ze willen uitdagen en stoer doen. Gaan uit de lol kleine dingen jatten en zwerven doelloos op straat rond of als het helemaal niet meer gaat lopen ze van huis weg.

Dan krijgen ze weer te maken met de politie of hulpverleningsinstanties die zeggen dat ze het beste willen voor hen. Eigen keuze maken is haast onmogelijk.

Tieners voelen zich vaak onmachtig en onzeker. Daardoor worden ze agressief. Ze willen de omgeving wel eens 'n poeppie laten ruiken. Uit woede over bemoei-zuchtige leraren gooien ze een schoolraam in, waardoor ze weer de kans lopen van school getrappt te worden wat ruzie thuis betekent.

De tieners van vandaag zijn veel bezig met problemen als werkloosheid. Hun kansen om ooit eens een goede geldbuidel te vangen en zich zaken te permitteren waarvan ze altijd hebben gedroomd, worden immers steeds kleiner. Voor mooie gedachtenspinsels, fantasieën en dromen is vrijwel geen plaats meer. Romantiek, samen verliefd wandelen langs het water, vergeet het maar. In hun ogen verhardt de wereld en daar doen ze zelf aan mee omdat ze ook geen alternatieven weten of krijgen aangeboden. Ze hebben het gevoel rond te dwalen in een puinhoop. Buurt- en clubhuiswerkers en hulpverleners zitten ook met de handen in het haar. Vroeger konden ze de jongeren met goed fatsoen een aardige toekomst voorspiegelen. Ze komen er zelf steeds meer achter dat dit geen zin meer heeft. Vrijwilligers die met tieners werken zijn al lang blij dat ze eindelijk iets om handen hebben en vinden het vaak wel best.

Die vrijwilliger, die zich werkelijk op alle manieren uitslooft om de tieners aangenaam bezig te houden, zit vaak met een grote haat ter aanzien van de beroepskracht die 's avonds al vroeg de deur achter zich sluit, zonder zich te bekommeren over de gemaakte rotzooi.

In dit nummer over tieners gaan we in op: bijbaantjes van tieners, agressie onder tieners, de commercie die greep probeert te krijgen op jongeren in de leeftijd van 12 tot 16 jaar. Verder praten we met een weggelopen meisje en hebben we een gesprek met een vrijwilliger uit het Gereformeerde jeugdwerk en natuurlijk hebben we ook een verhaal over de belangrijkste uitgaansvorm voor tieners: disco en het vertier dat tieners hierin proberen te vinden. Niet alleen Jeugdwerk Nu besteedt aandacht aan tieners, ook de werkgroep 'Deskundigheidsbevordering' van de NFJJ deed dat. Ze maakte een boekje speciaal voor vrijwilligers die met tieners werken. En via Jeugdwerk Nu wordt het U hierbij aangeboden. Vooral de moeilijkheden die daarbij om de hoek komen kijken worden aan de orde gesteld. We hopen uiteraard dat het boekje dat de titel 'Een eigen wil en een grote mond' meekreeg ertoe mag bijdragen dat mensen die met tieners werken, in ieder geval begrip krijgen voor jongeren in de onzekere puberteitsjaren en voor de specifieke problemen die daarmee gepaard gaan. Nog beter zou zijn als vrijwilligers en beroepskrachten het Jeugdwerk Nu nummer en het boekje gaan behandelen samen met tieners, zodat jongeren er zelf bij worden betrokken en niet voor de zoveelste keer het gevoel krijgen dat er door Jan en alleman over hen wordt gepraat en niet met hen. Want dat is natuurlijk niet best voor het vertrouwen dat tieners in eerste instantie stellen in hulpverleners.

Dit speciale Jeugdwerk Nu nummer met het gratis bijgesloten boekje 'Een eigen wil en een grote mond' kost f 6,- incl. porti.

Te bestellen bij:

Jeugdwerk Nu

Henri Polaklaan 14
1018 CS Amsterdam
tel nr. 020 - 241345
gironummer: 2252037.

"Da's langzamer, dan word je moeier."
 "Dan kan ik straks wat met je stoeien."
 "Doe dat eerst maar een keer of tien."
 "Daarna zal ik wel verder zien."
 Ach! Om je kruipend te bewegen
 Valt al de eerste meters tegen,
 En met een jongen op je rug
 Gaat het al helemaal niet vlug.
 En als hij dan nog tegenhoudt....
 Ach! Zulke jongens zijn zo stout.

Hij is de tel snel kuiltgeraakt
 Maar heeft de tien niet volgemaakt.
 Te moe werd hij om door te gaan
 En zelfs te slap om te gaan staan.
 Het joch, nu vriendelijk van zin,
 Schonk hem een glaasje ranja in.
 Hij dronk het glaasje qultzig leeg,
 Waarna de knaap hem weer besteeg.
 "Nou, rust jij maar een lekker uit."
 Zei die, en voelde aan zijn spuit
 "Maar draai je eerst eens om, meneer,"
 "Dan zie ik ook je smoel een keer."
 Hij rolde om, de jongen stond,
 Zijn voeten stevig op de grond,
 Wijdbeens over hem heen gebogen
 En keek hem glunder in de ogen.
 Maar hij zei: "Nee, het is genoeg."
 "Je dee best alles wat ik vroeg,"
 "Maar 'k zie dat je niet meer kan."
 "Kom op me zitten," zei de man.
 "Als je maar eventjes wilt wachten,"
 "Dan kom ik heus wel weer op krachten"
 "Ik Zou je de hele middag geven"
 "Je mag dus nog veel meer beleven"
 "En doen wat je maar wilt met mij."
 "Je meent het!" zei de jongen blij,
 En hij ging zitten op 's mans borst.
 "Vertel eens, heb je soms nog dorst?"
 "Ik zal wat water voor je pompen!"

En spoedig was de opbrengst daar.
 Die smeerde hij in 't grijzend haar
 En ook 's man gloeiende gelaat
 Werd rijkelijk besmeerd met zaad.
 "Kijk", zei de knaap, "dat krijg je nou...."
 Misschien kreeg hij toen plots berouw.
 "Zal ik er nou dan maar mee kappen?"
 "Welnee, Jeroen, 'k hou van je grappen."
 "Kom, ik lik ook je handen schoon."
 "Ik Ben gek op jou! Ik kan gewoon"
 "Bij niemand anders nu nog horen"
 "Door jou ben ik voorgoed verloren"
 "Voor heel de overige jeugd".
 De jongen straalde nu van vreugd
 En zei: "Heb je er zo'n plezier in?"
 "Jeroen, je leerde mij manieren."
 "Ja, 'k zei ook dat ik dat zou doen".
 "Je hebt me tam gemaakt, Jeroen",
 "En éénmaal tam is altijd tam",
 "Ik voelde al wat toen je kwam".

Zo gaat het niet alle dagen,
 Dacht nu de griezel, zal ik wagen
 Om nu al verder aan te dringen?
 Hij kon zich bijna niet bedwingen.
 "Wat is het warm, hè?" zei hij zijig,
 "Zonder dat hemd beweeg je vrijer"
 "En om ons niet te gaan vervelen,"
 "Wild'ik een spelletje gaan spelen."
 "Ik ga me in een kast verstoppen...."
 "Dacht je soms dat je mij kan foppen?"
 "Ik veet precies waar jij op uit bent vent!"
 "Eerst moet je eens wat voor me doen."
 "Geef me eens op m'n voet een zoen,"
 "Of lik eraan, ja, da's nog beter!"
 Hij trok meteen al aan zijn veter.
 "Wil jij wat ik je voeten lik?"
 "Je bent een vuile viezerik!"
 "Je tenen die zijn smerig zwart!"
 Het werd hem angstig om het hart.
 "Een viezerik? Ha, dat ben jij!"
 "Je vou toch zo graag wat met mij?"
 "En nou vin'je me vies! Voor straf"
 "Lik je nu al m'n tenen af!"
 "Je zuigt erop totdat ze schoon zijn!"
 "Laat dat je verdiende loon zijn!"
 Besloot het knaapje kwalijk grijnzend.
 "Maar jongen," zei de ander peinzend,
 (Hij zag dat list slechte huur kon baten
 Oaar 't kind hem anders zou verlaten
 Een blos kroop hem nu naar de kaken)
 "Ik zal het heel goed met je maken"
 "Laten we onze kansen delen!"
 "Ik wil met jou een spel gaan spelen,"
 "En als ik dat spel van je win,"
 Dan geef je mij vandaag mijn zin."
 "De hele middag moet je braaf zijn."
 "Maar win jij, dan zal ik je slaaf zijn,"
 "En doe precies wat jij zult willen."
 "Dan lik ik je tussen je billen"
 "Wanneer jij vindt, dat ik dat moet."
 "Mijn woord van eer! Is dat goed?"
 "Wees niet bang, dat je gaat verliezen,"
 "Je mag het spel zelf uit gaan kiezen."
 "Zoek maar eens in die stapel dozen."
 "Heb je er al één uitgekozen?"

Het knaapje zei: "Dat wil ik wel,"
 "Maar dan wel met mijn eigen spel"
 "Ik zie, ik zie wat jij niet ziet."
 "Jij kent dit huis, ik ken het niet"
 "En daarom wil ik ook beginnen."
 "Heb ik een kans om toch te winnen."
 "Wie het eerst opgeeft, is erbij!"
 "Verlies je, dan ben je van mij."
 "Heel goed, da's best, dat mag je doen."
 "Vertel het maar." "Nou het is groen."
 "Waarom heb je die kleur gekozen?"
 "Dat heb ik heel gauw uitgeplozen."

"Veel groens is hier heus niet te vinden."
 "Het raamkozijn? Nee? En de blinden?"
 "Die groene plant daar, in die pot?"
 "Die ook al niet? Nou, dat is rot."
 "Dat schilderij dan, van de zee."
 "En doen de bomen buiten mee?"
 "Het lampje rechts boven de deur?"
 "Ik zie verder niets meer van die kleur,"
 "Niet aan jouw kleren bovendien."
 "Ik denk dat je 't zelf niet kunt zien."
 "Ach ja, die theemuts met die kat!"
 "Zeg hoor een, zeg jij soms maar wat?"
 "Ik zie, ik zie wat jij niet ziet."
 "Ik weet het, maar ik verklap het niet."
 "Liet 't schalkse knaapje glunder horen,"
 "Nog even, en je heb verloren."
 "Ik geef je nou nog één minuutje."

Ach, de minuut was snel verstreken
 En is van weinig nut gebleken.
 "Nou zal ik zeggen wat het was"
 "Zei 't jochie blij, er zit wat gras"
 "Tussen me tenen in m'n schoen."
 "Je kan het zien, en het is groen."
 "O", zei de pederast verlegen,
 "En toen heeft hij heel lang gezegen."
 "Dat had je niet gedacht, hè, vader?"
 "Zei 't knaapje en hij kwam wat nader,
 "Ja, nou moet je eraan geloven!"
 "Dan moet je het maar niet beloven..."
 "Hè, zeg, je doet het toch wel echt?"
 "Je moet doen wat je hebt gezegd!"
 "De man voelde zich raar van binnen.
 "Met welke teen moet ik beginnen?"
 "Vroeg hij, terwijl hij zich liet zakken
 Om 't knaapje bij zijn voet te pakken.
 "Hoi!", zei het ventje nu weer blij,
 "Ik Ben toch een groter kreng dan jij."
 "Je wou met mij wel wat probaren?"
 "Nou, ik zal je manieren leren."
 "We hebben nog een hele middag"
 "Waarin ik alles met je doen mag."
 "M'n tenen zijn nog maar het begin!"
 "Wie weet wat ik straks nog verzin."
 "Wat is je tong warm. Smaakt het lekker?"

Ach! Dat een voet zo sterk kan smaken....
 De kerel moest eerst bijna braken.
 Maar gauw begon de smaak te wennen
 En ging hij een nieuw gebied verkennen
 Op d'onderkant van 's knaapjes vuur,
 Hier en daar haast zo zwart als roet.
 Het wilde ventje grijsde vaag.
 "Dat had ik nog niet eens gevraagd."
 "Je vindt het lekker, dus? Da's fijn..."
 "Wat zal jij straks gelukkig zijn!"
 Hij lachte plots met al zijn tanden
 En woelde toen met beide handen
 Door 't haar op 's mans gebogen kruin.
 "Is dat nog vuil, of ben ik zó bruin?"

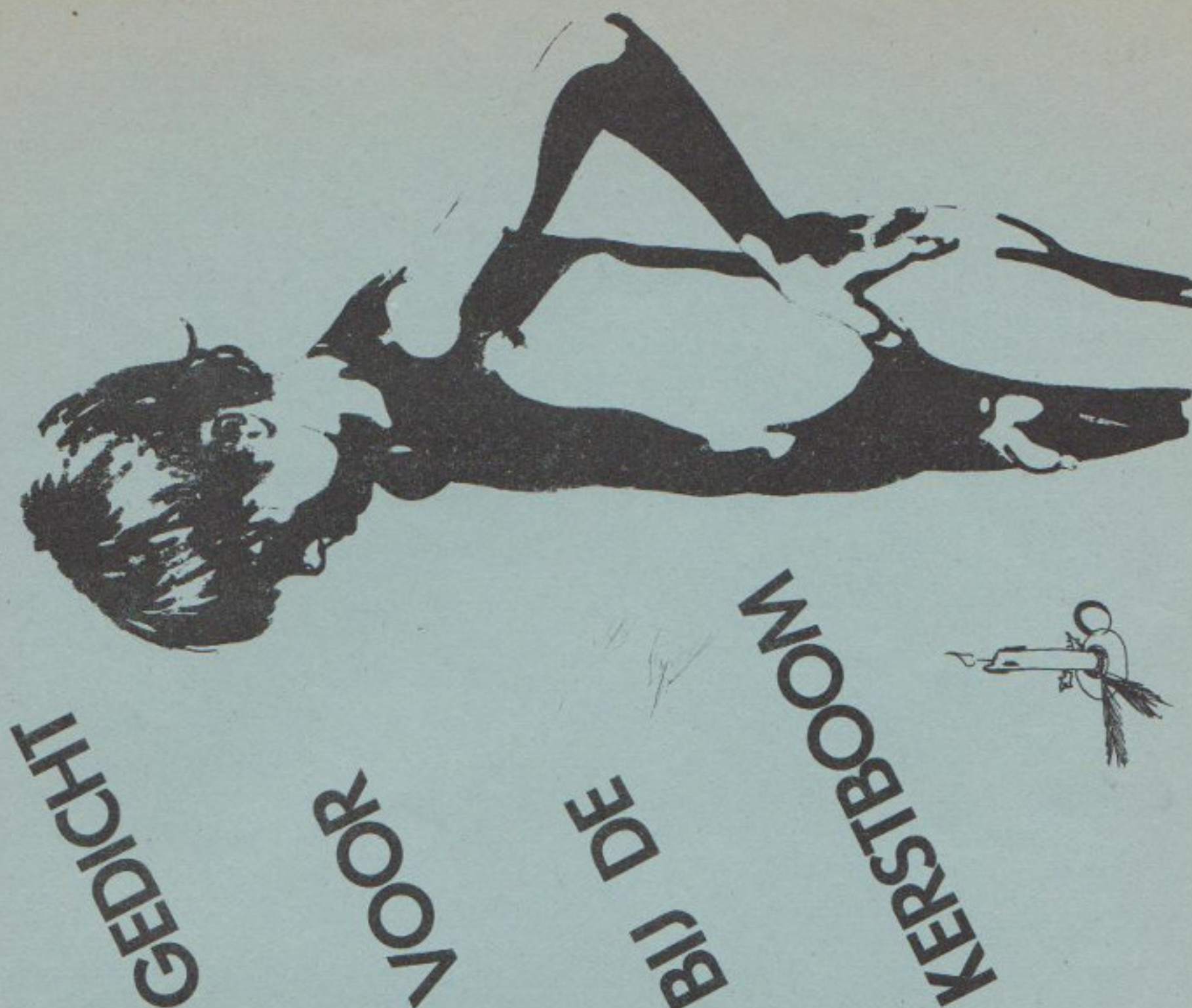
"'t Duurt lang, hè, voordat het eraf is?"
 "Nou, denk dan maar dat het je straf is"
 "Wat is er nou? Je doet zo raar?"
 "De griezel kwam ter plaatsse klaar."
 "God, nee! Niet doen! Wat smaakt dat fijn...."
 "Heb je je zin nu, stuk venijn?"
 "Mijn goeie broek moet nu gestoomd,
 Bedacht de engerd, 'k heb gedroomd
 Van iets als dit, maar 't doet me meer.
 En straks gebeurt het zeker wêêr."
 "Nu wil ik eens iets anders, knul."
 "Sprak nu de jongen, "lik m'n lul."
 "Dat wil ik ook wel eens beleven."
 "Jij kwam er klaar van, hè, daareven?"
 "Dat had ik heus wel in de gaten."
 "Straks kan je het niet eens meer laten,"
 "Dan wil je nooit wat anders meer."
 "laat nu me voet maar los, meneer."
 "Zijn broek trekt hij nu eind'lijk uit.
 Hij toont zijn ijzersterke spuit
 En klemt zijn dijen om 's mans hals.
 Ja, deze knaap is lang niet mals:
 Hij klemt ze vast met zuik een kracht
 Dat 't slachtoffer naar adem smacht
 En vleecht zijn vingers in diens haar.
 "Kan je d'r bij, begin dan maar."
 Hij ruikt naar appels en naar zweet.
 Zijn dijen zijn opvallend heet
 Maar doen de man niet langer stikken.
 Die begint nu getroost te likken
 En kijkt deemoedig naar omhoog.
 Het knaapje houdt hem in het oog.
 Zijn tong klemt hij tussen de lippen
 En hij zit op en neer te wippen
 Van genot en van vermaak.
 De man wordt moe van zijn taak
 Maar als zijn inspanningen luwen
 Dan knijpt het knaapje weer wat ruwer
 En zegt: "Kom jij eens wat naar voren."
 En pakt hem bij zijn beide oren.
 Maar dan laat hij de man weer gaan
 En hij gaat languit wêêr hem staan.
 "Kleed jij je nou d&k maar eens uit!"
 Zegt hij en voelt eens aan zijn spuit.

De man ging nogal langzaam staan
 En keek de knaap behoedzaam aan,
 Maar, ontdeed zich in een wipje
 Van hemd en broek en sok en slipje
 "Zo", zei het knaapje, "kom maar hier."
 Hij kneep zijn oogjes van plezier
 Tot spleetjes, en ze zag zijn tanden.
 Zijn spuit hield hij in beide handen.
 "Ik wil nu even niet met je vrijen."
 "Ik ga nu peerdje op je rijden."
 En dat heeft hij toen ook gedaan.
 De man ging op vier benen staan
 En droeg de jongen op zijn rug
 De kamer door en weer terug.
 "O", zei die toen, "nu weet ik wat"
 "veel leukers. Ga jij maar eens plat"
 "liggen, en kruip je rond,"

Polymorf Pervers Pornogram

door
ARMINIUS

GEDICHT

VOOR

BIJ DE

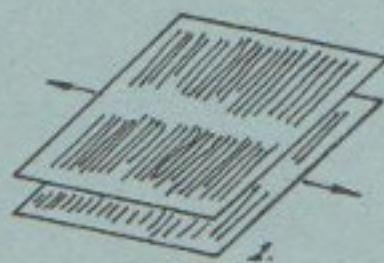
KERSTBOOM

knip het vel papier
open over de vouw.

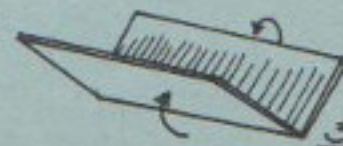
1

schuif de beide velletjes
op elkaar.

2

vouw nu over de lijnen:
de lijn geeft de buiten-
kant van de vouw aan.

3

Een pederast, als heer vermomd,
Ging vandeelen in de morgenstond.
Voorzien van snoep en zoute drop
Zocht hij de buitenwijken op.
Besloot daar als een kat zijn prooi.....
Hij zag een knaapje, prachtig mooi,
Zijn haar was blond, zijn lijfje bruin.
Hij lag te zonnen in de tuin.
En opende een lodderoog

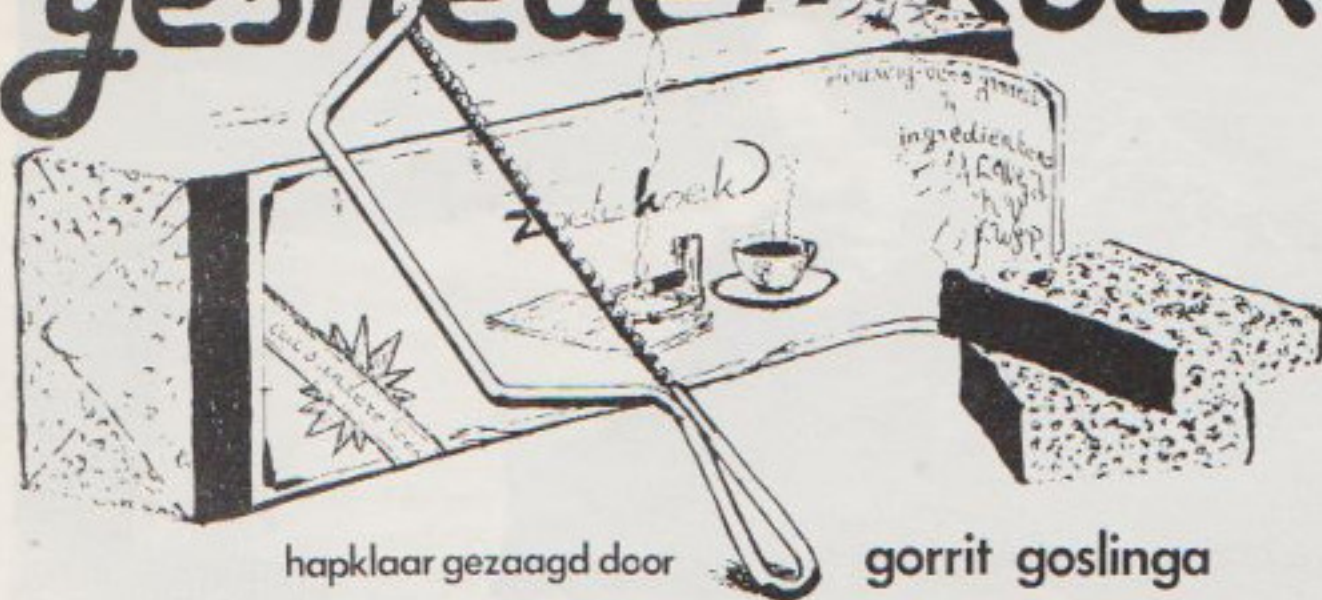
Toen de pervert zich naar hem boog
Over het groene hekje heen.
Rekte zich. Geeuwde. Verlegde een been.
"Zeg, hoor eens," zei de enige man,
"Ken ik jou soms niet ergens van?"
"Dat kan wel zijn," sprak sloom de knaap,
"Ik zie u hier bijzonder vaak."
"Let jij daarop, mijn knaapje schoon?"
"Weet je soms ook al waar ik woon?"
"Houd jij van snoep, of zoute drop?"
"Zoek je mij binnenkort eens op?"
"Ik hou niet van snoep of zoute drop."
"Douw die maar in je eigen krop!"
"Maar waar je woont, wil ik wel weten."
"Ik kom vandaag nog bij je eten."

En heus, die middag belt hij aan.
Zijn gastheer liet hem niet lang staan.
Maar liet hem popelende binnen.
"Nu," dacht hij, "kan het spel beginnen."
De tafel was heel mooi gedekt.
Veel spijs en drank werd er verstrekt.
"Hou jij van krentenbrood? Van worst?"
"Wil je wat ranja voor de dorst?"
"Ik Had liever pitjeskaas of spek,"
"Maar ach, die worst smaakt lang niet gek."
"Wat ranja mag je me wel geven,"
"Want ik ben dorstig bij het leven,"
"Het was smoorheet, zeg, in die tram."
"Nu wil ik een boterham met jam."
"Is dat een foto van je neefje?"
"Wat een sjagrijnig smoeftje heeft-ie."
"Nu wil ik er een met hagelslag"
"En nog wat ranja, als het mag."
Hij was niet bloot nu, als vanmorgen,
Zijn halve schoonheid bleef verborgen.
Hij had een broek aan en een hemd,
Hij had een band om 't haar geklamd
En vuile voeten, in sandalen.
Vrijmoedig leegde hij de schalen
En toen was al het brood verslonden.
"Hoe heb je het zo gauw gevonden?"
"Het was wel ver, hè?" sprak de engerd,
"Ik zal je straks met de motor brengen."
"Dan kun je hier wat langer blijven...."
"Ik zie het wel, je hebt een stijve!"
Riep toen het knaapje vol plezier,
"Ik blijf de hele middag hier!"

"Mijn hart bonsde toen al zo raar"
"Alsof het bang was. Het is waar"
"Het zei: die gaat jou overwinnen."
"Ik Begreep het niet, en liet je binnen".
"Jij was wat ik het meest moest vrezen,"
"Een kind, dat mij de baas kan wezen".
"Nou, 't is maar dat je dat nu weet!"
Riep 't jochie, en grifsnede breed.

Zo ging de middag dan voorbij,
Gevuld met fool en jokkernij.
In bed, in bad en op de grond
Stoeiden ze met elkaar in 't rond.
Maar eindelijk brak het tijdstip aan
Waerop het kind naar huis moest gaan.
De man deed wat hij had gezegd
En bracht hem op de motor weg.
Ze namen afscheid in het groen
Van het gemeentelijk plantsoen,
Drie straten ver van 's knaapjes woning
Die voelde zich nu als een koning
Zo trots, zo rijk en zo voldaan
En wilde nog niet huiswaarts gaan,
Wilde de man nog niet verlaten
En bleef nog een kwartier staan praten
Terwijl rondom de vogels kweelden
En kind'ren op het grasveld speelden.
De man was mat en murw van zinnen
Door het hartstochtelijk beminnen.
Hij wil ook niet lang blijven daar
En kust het knaapje op zijn haar.
Het ruikt naar nootmuskat en hooi....
Ach, jager, werd jij dan tot prooi
Van 't wild dat jin je driest verlangen
Dacht te verstrikken en te vangen?
Nooit zal de jachtcoorn jou meer roepen
Naar verre straten, stegen, stoepen.
Nooit zul je meer, gehuld in groen
Uit rijden gaan, die ene zoen
Zal op je lippen blijven branden.
Je bent gevallen in zijn handen.
Hun greep raak je nu nooit meer kwijft,
Je voelt ze op je huid, altijd.
Niets kan je uit die greep verlossen.
Neem afscheid nu van veld en bossen
Waarin je dwaalde, frank en vrij....
Dat is voorbij, voorgoed voorbij.
Voor veld en bos ben je verloren.
Je zult nu altijd toebehoren
Aan hem, met lijf en ziel en bloed,
Verraden door je overmoed.
"Hé, haal je snuffel uit me haar"
Zegt 't knaapje, "want dat staat zo raar".
"Volgende week kom ik weer"
"Dan doen we alles nog een keer"
"Maar zorg jij wel voor pitjeskaas",
"Want denk erom, ik ben de baas!"
Daar gaat hij dan, kleine Jeroen,
De sprietjes gras nog in zijn schoen.

gesneden koek

hapklaar gezaagd door gorrit goslinga

In deze decembermaand met zo vele andere traktaties heb ik slechts enkele dunne plakjes Gesneden Koek aan te bieden. Noch de LWGJ, noch deszelfs bestuur vergaderde in de achter mij liggende vier weken (half oktober - half november). De beleidsnota '82 - het discussiestuk over toekomstige opzet en taken - ligt gereed maar is nog nergens ter tafel geweest, ook niet in het Algemeen Bestuur. De voorbereidingsgroep voor het symposium 'Waar ligt de grens' komt eerst bijeen als deze NIKS bij de drukker ligt en de NVSH-COC-denktank heeft zich tijdelijk in subgroepjes opgedeeld en komt pas op 8 december weer samen rond de ruwe vormen van een alternatief voor de zedenwetten.

feest

Verder vierde de NVSH het eeuwfeest, waar de jeugd-emanipatie een opvallend prominente plaats innam in de openingsrede van Algemeen Voorzitter Annemarie Gruwel. Men zou haast denken dat de gideonsbende van de LWGJ nog het enige levende bewijs vormt dat de NVSH iets aan maatschappelijke actie doet. Overigens straalde de matheid af van het gebeuren in het Edese kultuurpaleis. Naar navraag mij leerde was van alle parallelprogramma's

het forum rond 'het kindelijke in de seksualiteit' - waarover Ben Füss elders in dit nummer bericht - nog het aardigste onderdeel. Slechts zo'n dertig deelnemers, maar wat kan je anders verwachten als er vijf forums, een film en een toneelstuk tegelijk draaien. Maar hier was tenminste de bereidheid naar elkaar te luisteren, en samen originele gedachtenlijnen te ontwikkelen. Dit in contrast met wat elders in het gebouw plaatsvond. Tenslotte vonden de strategisch geposteerde stands van LWGJ en Kindervuist opvallend gretig aftrek.

Paddestoel

Kindervuist inmiddels borrelt van de activiteiten. Als paddestoelen zijn in het daartoe gunstige herfst-tijd de afdelingen en (niet begeleide) kindergroepen uit de grond gerezen. Als nieuwe steunpunten kan ik ditmaal melden: Den Haag, Steenwijk, Spijkenisse, Ellecom en het Zeeuwse Kapelle. De voorbereiding op de demonstratie van 21 november stuwt de activiteiten ook in de tot dusver

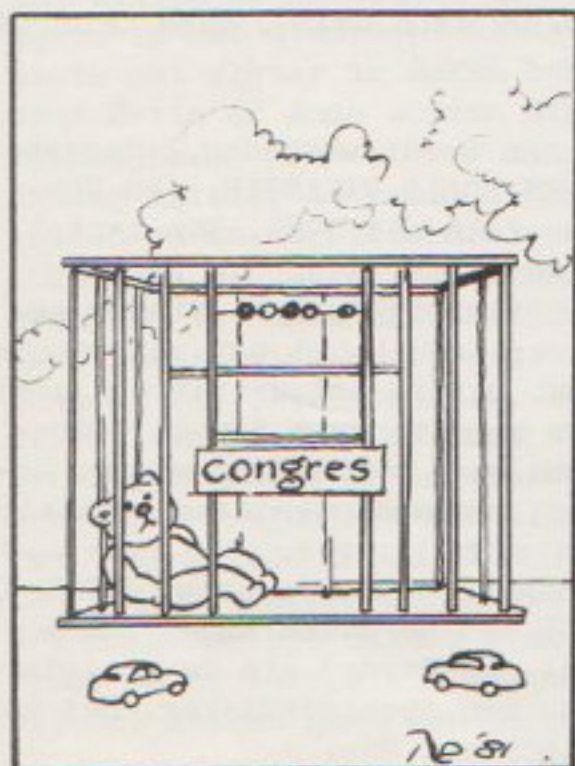
minder florissant draaiende lokaties. Het nieuwe kinderbestuur, intussen tot een enthousiast twaalfstal ingedikt, vergaderde op 8 november alweer. Anders dan hun voorgangers zijn zij stuk voor stuk hecht verbonden met een van de afdelingen.

Behalve met de anti-kernwapenbeweging zijn de jongelui bezig met de plannen voor een speelruimtetwet en pogingen kinderen in te schakelen bij het werk van de kindertelefoons. De autoriteiten - Stichting Jeugd en Ruimte in het geval van de speelruimtetwet - reageerden nogal afhoudend en (inderdaad) autoritair. Wie had bijvoorbeeld gedacht dat 'je een diploma nodig hebt om aan de kindertelefoon te kunnen zitten'? Hoopvoller reageerden de instituten voor blinde kinderen op het plannetje de Kinderstem in braille of als geluidsband uit te brengen. Overigens: de abonnees kunnen Kinderstem 5 rond de jaarwisseling tegemoet zien.

Weekend

Bij deze explosie van activiteiten is een goede coaching van vitaal belang. Vandaar dat op 12 en 13 december in Lage Vuursche een weekend voor volwassen begeleiders plaatsvindt, er voor hen die dat willen worden. Informatie en aanmelding via 030-618699 of Postbus 255, Doorn. Om mee te eindigen: ook in 1982 wordt Sint Juttemis gevierd. Weer op de Paasheuvel en nu wel met pinksteren!

Dit is nou een standpunt van niks

blik-openers: hans arts; rik wanders

Meneer Soleander

VOLWASSENEN ZIJN NET KINDEREN, WAARIN HET KINDERLIJKE VOLKOMEN IS WEGGEDRUKT. ONDER DIT MOTTO, EN VERWIJZENDE NAAR HET VERMOGEN VAN KINDEREN OM TE FANTASEREN, SPEELT HINDERIK DE GROOT UIT PURMEREND MET ZIJN POPSTUDIO DE VOORSTELLING "MENEER SOLEANDER, VAN DE BOVENSTE PLANK".

Het is in 1979 geschreven in opdracht van de CPNB (Collectieve Propaganda van het Nederlandse Boek). Het stuk staat echter nog steeds op de speellijst van Hinderik de Groot, en is zeker de moeite meer dan waard om bekeken te worden.

De volwassen geworden Mio komt bij toeval terug in zijn geboortedorp en daar in zijn geboortehuis. Hij vindt er de kast terug waar hij en ene meneer Soleander zoveel illusies tot leven brachten. Wie was die meneer Soleander? Heeft hij echt bestaan, of heeft Mio het allemaal gedroomd en gefantaseerd? Al terugspelend wordt de geschiedenis gerekonstrueerd: de kijkers zien hoe liefdevol Mio en meneer Soleander uiteindelijk met elkaar omgingen. Aanvankelijk wantrouwt Mio de vreemde meneer die ineens uit de kast tevoorschijn kwam. Is hij een misdadiger, die zich moet verbergen? Is hij een spion of zo? Maar het wantrouwen verdwijnt en Mio vindt meneer Soleander de liefste man van de wereld (op zijn vader na). Meneer Soleander maakt zich weer uit de voeten, maar komt nog eenmaal terug: Mio mist hem erg en is daar ziek van.

Langzaam wordt het de kijker uit allerlei aanwijzingen duidelijk waarom meneer Soleander zich moet verstoppen. Meneer Soleander is een kinderlokker. Hij is gevlucht uit de rechtzaal waar hij zich

foto: marijke mooy

moest verantwoorden voor zijn relatie met een ander jongenotje, Peter. Op zijn vlucht vond hij een schuilplaats in het huis waar Mio woont. Zijn voortvluchtigheid wordt via krant en radio bekendgemaakt en de ouders van Mio worden opgebeld door de politie: of zij soms een kinderlokker hebben gezien. Meneer Soleander wordt uiteindelijk toch gearresteerd.

Hinderik de Groot brengt het verhaal samen met zijn twee assistenten tot leven. Een bijzonder knap gekonstrueerde kast dient als decor en wordt voor talloze doeleinden gebruikt. De ontwikkeling van de verhouding tussen Mio en meneer Soleander wordt finzinnig op de toeschouwer over gebracht. Een voorstelling, waarbij de eigen fantasie van de toeschouwer wordt geprikkeld om mee te helpen het beeld volledig te maken.

Tijdens de voorstellingen die wij van dit stuk meemaakten, vielen ons een aantal reacties van het vooral jonge publiek op. De jongste kinderen (zeg maar tot 8 jaar) hadden er moeite mee, dat de voorstelling een hele zit was: 65 minuten, zonder pauze. Ook hadden zij misschien moeite met de verhaalstechniek: de 'realiteit' van de verteller, die teruggraaft in zijn eigen jeugd via 'flash-backs', gefantaseerde, gedroomde of herinnerde voorvallen uit Mio's jeugd. Verder is het een luisterstuk, waarbij de dialogen in de flash-backs zijn opgenomen op een bandrecorder. Een centraal thema in het stuk is aandacht vragen voor de reacties van onze maatschappij op oudere-jongere relaties: meneer Soleander is op de vlucht voor de politie. De jongere kinderen ontgaat dit waarschijnlijk. De oudere kinderen reageren als door wespen gestoken als

het woord 'kinderlokker' valt. Voor hun was de rest van het stuk behoorlijk spannend!

De taboeëring van de oudere-jongere relatie en een ode aan het kinderlijke. Al met al een prima stuk voor naar onze mening kinderen van 6 jaar en ouder. Het kan opgevoerd worden in theaters voor maximaal zo'n 200 bezoekerjes.

HA/RW

Voor verdere informatie:
Stichting Popstudio Hinderik,
Jaagweg 6, 1452 PB Purmerend,
tel. 02990 - 2 54 67

Kinderfilmhuis

HET AMSTERDAMS KINDERFILMHUIS WEET ELKE MAAND OPNIEUW IN ZIJN PROGRAMMERING ZIJN FAAM WAAR TE MAKEN. ZO BIEFT HET DECEMBER-AANBOD WEER KIJKGENOT. DOOR DE KERSTVAKANTIE VALLEN EEN AANTAL VOORSTELLINGEN BUITEN DE DRIE NORMALE DRAAIDAGEN (WOENSDAG-, ZATERDAG- EN ZONDAG-MIDDAG OM HALF DRIE). EVEN OPLETTEN DUS.

Begonnen wordt woensdag 2 december met EEN DOLLE VAKANTIE, een Hongaarse film uit 1980. Een aantal jongens en meisjes, die in een grauwe flatwijk wonen, vinden een oude verlaten buurt met onbewoonde huizen. Dat is natuurlijk een veel leuker speelterrein dan de betonblokken waar ze zelf in wonen. Bovendien komen de kinderen sanitairdieven op het spoor.

Zaterdag de derde december BABES IN TOYLAND met de Dikke en de Dunne (Laurel and Hardy) als de assistenten van een speelgoedmaker. Het nodige lachwerk dus.

Zondag zes december EEN HEEL LEVEN VOOR JE (LA VIE DEVANT SOI), de indrukwekkende Franse film uit 1977 met Simone Signoret in een prominente rol als de oude ex-prostituée Madame Rosa. Zij heeft nu een kindertehuis voor kinderen van andere prostituées uit de buurt. Ze wordt echter ziek en ze heeft bovendien geen geld meer om de kinderen te onderhouden. Zij is dan ook gedwongen alle kinderen weg te doen. Alleen Momo, een veertienjarige Arabische jongen, blijft over. Momo blijft bij Madame Rosa tot ze dood gaat en zelfs nog langer...

Woensdag negen december, twee films met Charlie Chaplin THE KID en TILLIE'S PUNCTURED ROMANCE.

Zaterdag 12 december drie tekenfilms in combinatie met DE RODE BALLON, de bekende Franse film uit 1949 over de vriendschap tussen een Parijs' jongetje en een rode ballon. Zondag dertien december is de beurt aan KINDEREILAND (BARNENS Ö), een Zweedse film uit 1980, die in de vorige NIKS uitgebreid besproken is. De film gaat over de elfjarige jongen Reine, die allerlei vakantieavonturen beleeft, welke nogal sterk buiten het dagelijkse patroon vallen. Een wat opvallende keuze, gezien het feit dat deze film net enige maanden in de officiële roulatie is en onder meer in de Amsterdamse Movies te zien was.

Woensdag zestien december draait DE KREEK VAN MALLI, een Engelse film uit 1973. Malli, een veertienjarig meisje, woont samen met haar zieke grootvader bij een afgelegen kreek. Malli verdient geld met het zeewier dat ze uit de kreek opvist. Ze beschouwt de kreek als haar eigendom. Zij wil niet dat haar buurjongen, Barty, daar ook naar zee-wier zoekt. Als Barty uitglijdt op de rotsen en in de kolkende golven valt, weet Malli hem te redden. Maar de mensen denken dat Malli Barty in het water heeft geduwd. Zaterdag negentien december METIN, een Westduitse film uit 1979. Metin is een Turks jongetje, zes jaar oud en woont in Berlijn in de wijk Kreuzberg, waar nog vele andere Turken wonen. Metin krijgt een nieuw buurmeisje, Anne. Anne is een Duits meisje en even oud als Metin. Meestal willen de Turkse en Duitse kinderen in het stadsdeel Kreuzberg niets met elkaar te maken hebben, maar Metin en Anne worden dikke vriendjes.

Zondag twintig december is het dik lachen om de morbide humor en sick jokes van de anarchistische Marx Brothers in "ANIMAL CRACKERS". Nadere toelichting overbodig.

Dinsdag (!) tweeëntwintig, woensdag drieëntwintig en donderdag vierentwintig december is ingeruimd voor drie opeenvolgende voorstellingen van "HET MEISJE OP DE BEZEMSTEEL", een Tsjechische film uit 1971. Het heksenmeisje Saxana komt terecht in de wereld van de mensen. Bij het zoeken naar een juiste for-

mule laat ze een spoor van vernielingen achter. Liefhebbers van animatie-films kunnen zaterdag zesentwintig december genieten van de combinatie van teken- en speelfilm in de film DUNDERKLUMPEN, een Zweedse produktie uit 1974. Dunderklumpen is een klein, eenzaam tovermannetje. Om niet zo eenzaam te zijn steelt hij de poppen van Camilla, die dan levend worden. Ook Camilla's schatkistje steelt hij. Jens, het broertje van Camilla, heeft alles gezien en hij gaat Dunderklumpen achterna. Jens heeft een tekening bij zich die ook levend is geworden. Een heel bijzondere en prachtig gemaakte film die geheel Nederlands is gesproken.

Een andere bijzondere film staat voor zondag zevenentwintig december op de agenda: HET JAAR VAN DE HAAS, een Finse film uit 1978. Vatanen werkt voor een reclamebureau, maar dit werk, zijn huwelijk en eigenlijk zijn hele manier van leven, bevalen hem helemaal niet. Dan rijdt hij - op reis voor de zaak - bijna een haas dood. Het gewonde diertje brengt verandering in zijn leven. Hij verzorgt het diertje en samen brengen ze de nacht in het bos door. Vatanen besluit om huis en werk in de steek te laten en maakt met de haas een trektocht door de prachtige Finse bossen. Waarbij hij allerlei mensen, die proberen uit te vissen waar hij woont, handig ontwijkt. Tot slot een dubbele voorstelling op dinsdag (!) negenentwintig en woensdag dertig december van DE TREIN NAAR STATION HEMEL. Deze Tsjechische film uit 1972 speelt zich af in 1944 tijdens de tweede wereldoorlog. Omdat de situatie in de stad gevaarlijk is, wordt het meisje Dasa door haar moeder naar opa in de bergen gestuurd. Daar raakt Dasa al snel bevriend met de jongen Franto. Bij toeval ontdek-

ken Dasa en Franto dat Dasa's opa bij de partizanen is. Omdat ze vinden dat de partizanen niet genoeg doen, besluiten ze een handje te helpen.

HA

Al bovengenoemde voorstellingen in het Amsterdamse Kinderfilmhuis beginnen om half drie 's middags. Na elke voorstelling bestaat de mogelijkheid om over de film na te praten. Op woensdag en zaterdag kan er bovendien na de film getekend en geschilderd worden terwijl op de zaterdagen vaak aan de hand van de vertoonde film een toneelstukje of rollenspel wordt opgevoerd. Het Amsterdams Kinderfilmhuis ligt aan het Kleine Gartmanplantsoen 14. Vanaf het Centraal Station te bereiken met tramlijn één of twee, halte Leidseplein.

Proloog

HET THEATERGEZELSCHAP 'PROLOOG' IS BEKEND OM ZIJN MAATSCHAPPIJ-KRITISCHE THEATERPRODUKTIES. STEEVAST STAAN ONDERWERPEN OP HET MENU DIE MAATSCHAPPELIJK MOEILIJK LIGGEN EN WAAR 'PROLOOG' MIDDELS DIE VOORSTELLINGEN EN DISKUSSIES MET HET PUBLIEK DE AANDACHT OP WIL VESTIGEN. VOORSTELLINGEN DUS WAARIN VAN HET PUBLIEK MEER VERWACHT WORDT DAN KIJKEN ALLEEN...

Een van de produkties die PROLOOG dit seizoen op de speellijst heeft staan is "Je kan er naar fluiten". Het stuk is opgezet voor meisjes in de leeftijd van 15 tot 20 jaar. In een vuistvol flitsende scènes beelden 3 vrouwen en 2 mannen uit op welke manieren zoal jonge vrouwen kunnen worden behandeld door mannen. Meisjes maken zich mooi

foto: proloog

De naam van dit blad is ook maar niks

voor de disco en moeten daar allerlei handtastelijkheden aksepteren. Dat hoort erbij, als je een vriend aan de haak wilt slaan. Doe je niet mee aan die mooimakerij, dan wordt je door je eigen vriendinnen in de steek gelaten. In de disco worden meisjes de dansvloer op gesleurd, in borsten en billen geknepen, opgeëist door de 'vrienden' die ze ontmoeten, in bed gesleurd en uiteindelijk verkracht. De verkrachtingsscène komt hard aan. In het slot van het stuk gaat één van de meisjes naar huis. Als ze zomaar over straat zou gaan, zou ze de kans lopen om verkracht te worden door de een of andere engerd. Er volgt een grandioze vermomningspartij, waarbij het meisje wordt aangekleed met een lange regenjas bivakmuts, hoed, bromfietshand schoenen en tenslotte een karnavalsmasker. Marianne gooit dan kwaad alle poespas van haar af en vat de teneur van het stuk samen: waarom lukt een meisje, dat zomaar over straat loopt een verkrachting uit? Waarom zou een glimlach betekenen, dat een man alles met je mag doen wat hij wil? Als een vrouw nee zegt, waarom zou dat dan wat anders dan nee betekenen? Moeten meisjes en vrouwen zich bij deze belachelijke, minderwaardige rol neerleggen?

foto: proloog

In de navolgende discussie gaan de spelers samen met het publiek in op de naar voren gebrachte situaties. Wat denken de meisjes zelf van de rol die hen door deze maatschappij is toebedacht? Hoe deze discussie zich zal ontwikkelen hangt in belangrijke mate af van de samenstelling van het publiek. Het meeste succes is te verwachten, als de zaal gevuld is met voornamelijk meisjes van 15 tot 20 jaar: de doelgroep van het stuk. In een rijk geschakeerd publiek (zoals Hans Arts en ik dat konden meemaken) zijn er teveel onderwerpen te verwachten om binnen één uur te verwerken. Zeer geschikt voor buurthuizen en zo. Deze voorstelling kan heel goed gebruikt worden in het kader van emancipatiekursussen en soortgelijke activiteiten.

RW

"Je kan er naar fluiten", productie van 'PROLOOG'. Verdere informatie: 'PROLOOG', Postbus 5006, Breda, tel. 040 - 12 40 45.

snoepgoed

gelikt en gewogen door: **hans arts;**
bob ferguson;
gorrit goslinga

Broederliefde

HET FALEN VAN INSTANTIES EN DESKUNDIGEN OP HET GEBIED VAN DE KINDERBESCHERMING WORDT OP EEN PIJNLIJKE WIJZE AANGETOOND DOOR TWEE STERK AAN ELKAAR HANGENDE BROERS. DAT DAARVOOR HONGERSTAKINGEN NOODZAKELIJK WAREN GEEFT EEN NOG NAVRANTER BIJSMAAK.

Ik ben de hele week voor niks bezig geweest

In 1978 werd de scheiding uitgesproken tussen de ouders van de toen twaalfjarige Roland en zijn zesjarige broer Marco. Roland werd aan zijn vader en Marco aan zijn moeder toegewezen. Omdat de twee broers niet van elkaar gescheiden wilden worden, ontstonden er tal van problemen met als gevolg dat Roland in het Rotterdams jeugdteluis werd geplaatst. Marco was en bleef bij de moeder tot een psychologisch onderzoek uitmaakte dat zij haar zoon niet goed verzorgde en hem "geestelijk kapot" maakte. Marco moest naar het tehuis De Schutsluis in Doorn en zijn oudere broer wilde mee. Daarin werd toegestemd, de broers waren weer bij elkaar, maar reeds na enkele maanden besliste de kinderrechtter dat Marco toch weer naar zijn moeder moest. De beide jongens gingen in hongerstaking en na een week werd beslist dat Marco en Roland in het tehuis mochten blijven. Op grond van een huisbepaling moest Roland bij het bereiken van de veertienjarige leeftijd De Schutsluis verlaten. Een hongerstaking van twee weken deed de huisleiding van gedachten veranderen en Roland mocht blijven. De jongen mocht echter minder weekenden en op bezoek bij zijn vader en startte een derde hongerstaking. Broer Marco ging eveneens in hongerstaking om duidelijk te maken dat hij niet naar zijn moeder wilde. Daarop werd Marco overgeplaatst naar het Rotterdams Medisch Pedagogisch Instituut RMPI, waar men hem weer aan het eten kreeg door het eten in z'n mond te proppen...

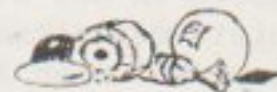
Een medewerker van de Belangenvereniging Minderjarigen kwam de hele situatie ter ore en ondernam actie. In eerste instantie werden samen met Roland en zijn vader plannen gemaakt om een picket-line voor het RMPI te houden. Na nader overleg werd besloten de zaak onder de aandacht van het publiek te brengen om op zo'n manier druk op de instanties te kunnen uitoefenen. Onder andere Het Vrije Volk wijdde woensdag 28 oktober een groot opgemaakt voorpagina-artikel aan de zaak. Reacties en commentaren bleven niet uit en de 'deskundigen' verweerden zich treffend: de direktter van het RMPI wilde over deze "hoogst komplekse zaak" geen commentaar geven en verwees naar de kinderrechtter mevrouw Vriesedorp. Zij "kan echter niets er over zeggen, maar maakt zich zorgen en men moet erop vertrouwen dat ik handel en beslis na adviezen van deskundigen wat ik het beste acht voor de kinderen". De druk van de publiciteit over de zaak deed zijn werk en de kinderrechtter zag zich genoodzaakt Marco met onmiddellijke ingang uit de RMPI te laten halen. Na een hongerstaking van dertig dagen is Roland 28 pond afgevallen, maar is tenminste weer herenigd met zijn broer.

De reactie van van de moeder? "Dit is heel triest. De vader speelt een spel en gebruikt de kinderen als pionnen. Ik heb tot nu toe gezwezen in het belang van Marco, maar nu ga ik maatregelen nemen. Tegen de kranten, die mij door het slijk hebben gehaald, wil ik gerechtelijke stappen gaan ondernemen".

Marco is nog niet definitief aan zijn vader toegewezen. Een ding toont het bovenstaande toch wel aan: instanties en deskundigen beroepen zich voortdurend erop de belangen van de betrokken kinderen voor te staan, maar in dit geval zijn deze belangen wel de laatste die behartigd en serieus genomen worden!

HA

Buttons

BUTTONS ZIJN DE GROTE MODE. VEEL AKTIEGROEPEN EN POLITIEKE BEWEGINGEN BEDIENEN ZICH ERVAN, EN NIET ALLEEN ZIJ.

Weinig mensen die een al of niet tegendraadse tekst op hun borst spelden zullen zich afvragen waar die button eigenlijk gemaakt is.

Welnu, de kans is groot dat het een fabrikaat is van Recru uit Enschede, want die beheerst vrijwel de gehele markt in Nederland en heeft ook nog een enorme afzet in andere Europese landen. Directeur Henk Brusse (ex-journalist van Story) doet het voor de poen en zal dus wel blij zijn met de grote vraag. Natuurlijk staat hij al die buttons niet zelf te stansen. Dat gebeurt door een legertje van zo'n 85 thuiswerksters, meest huisvrouwen, die er per stuk 3 cent voor krijgen. Volgens Brusse maakt iemand die ingewerkt is er vijf à zeshonderd in een uur. Zowel de FNV vrouwenbond als de IKON (in een programma over thuiswerk) hadden nogal wat bezwaren tegen de manier waarop de thuiswerksters door Recru behandeld worden. Henk Brusse maakt zich daar vreselijk kwaad over interviews in het NRC-Handelsblad van 15 augustus en in Het Vrije Volk van 10 oktober. Uit die interviews blijkt ook welke buttonteksten wel en welke niet worden geaksepteerd. Recru drukt teksten vóór en tegen van alles en nog wat. Maar iets met RAF of Hitler neemt hij niet aan. Ook de Stichting JEP Eindhoven kreeg op 1 juli van Henk Brusse te horen dat hij niet van zins was "nog verder mee te werken aan dergelijke vrij groezelige initiatieven". Een brief waarin gevraagd werd wat nu precies zijn bezwaren zijn en op welke teksten hij doelt werd nooit beantwoord. In het NRC-interview laat hij er wel iets over los. "Ik heb er alle begrip voor hoor, als mensen pedofiel zijn", zegt hij, maar een tekst als "Meisje, voel eens in mijn broek" of "Kinderlokker, ga je mee" dat gaat hem toch te ver. Zoiets durft hij zijn thuiswerksters toch niet aan te doen, heet het in het interview. Overigens heeft Recru vóór 1 juli wel een aantal series buttons voor JEP gemaakt. De bovengenoemde teksten werden nooit aangeboden, wel "Kinderlokker mag ik mee", en verder o.m. "Jong geleerd oud gedaan - en seks dan", "Kind wat ben je lief" en "Kinderseks vrij!" Enfin, u kent ze wel. Vooral die laatste tekst is blijkbaar hard nodig. De Stichting JEP Eindhoven laat zijn buttons nu door een ander maken.

BF

Mafia

IN DE DUITSE BONDSREPUBLIEK GELDT 'STERN' VOOR HET MEEST GEZAGHEBBENDE LINKSE OPINIEWEEKBLAD. VOOR DUITSE BEGRIPPEN STAAT HET BEHOORLIJK OPEN VOOR OPVATTINGEN DIE NIET TOT HET GEMEENGOED GEREKEND KUNNEN WORDEN. IN HET NUMMER VAN 5 NOVEMBER (34/46) STAAT, TAMELIJK ONOPVALLEND ACHTERIN, EEN ARTIKEL DAT

OM TWEE REDENEN SCHOKKEND VAN INHOUD GENOEMD KAN WORDEN. Ten eerste het onderwerp: zekere vormen van kinderprostitutie. Er blijken heren te bestaan - in Nederland, in Frankrijk, in Californië - die onder valse voorwendsels tegenover de ouders buitenlandse kinderen bij zich in huis halen om ze vervolgens tegen riante betaling ter beschikking te stellen voor seksueel misbruik door hun klanten. Ongeacht de schaal waarop zoiets voorkomt, een ernstig probleem dat zeker aangepakt dient te worden. Maar dit 'Stern'-artikel is om nog een reden schokkend: namelijk door de blindelinge manier waarom men deze excessen op een hoop gooit met het verschijnsel pedofilie. Vanuit deze grove denkfout komt 'Stern' dan tot schandalige uitspraken als (uit de mond van een politiefunctionaris, maar zonder commentaar geplaatst): "De subcultuur van de pedofielen is op haar manier net zo georganiseerd als de Mafia".

Wij doen alles voor niks

En wat te denken van deze: "Waarom hebben deze kinder-Casonova's zulk gemakkelijk spel? Omdat kinderen zulke gewillige slachtoffers zijn". Ook de 'Sexualpedagoge' Günter Amendt (zie NIKS 80/6 en 80/8) blijkt het doen van ongenueanceerde uitspraken op dit terrein nog niet verleerd, getuige het volgende citaat, dat ik zo letterlijk mogelijk overneem. Let wel, Amendt is hier bezig met generaliserende uitspraken over pedofilie, hij heeft het niet over bovengemelde excessen. Ik geef de vertaling zonder commentaar: "Wie kinderen seksueel begeert, omdat hij in hen gemakkelijk beschikbare seksobjecten ziet of omdat hij juist met en door hen zijn kindertijd wil terughalen, moet noodzakelijkerwijs een tegenstrijdige houding jegens kinderen ontwikkelen. Hij moet ze beminnen en haten. Hij bemint in hen waar hij naar hunkert: het kind-zijn. Hij haat in hen wat hij nooit meer kan bereiken: het kind-zijn. Zulke spanningen leiden tot geweld of toch tenminste tot geweldsfantasieën."

GG

Kritiese leerlingen

IN DE VOLKSKRANT VAN 10 OKTOBER JONGSTLEDEN STOND EEN INGEZONDEN BRIEF VAN TON DE MÖNNIK, LERAAR NATUURKUNDE AAN DE MTS ZWOLLE, OVER ZIJN ERVARINGEN MET HET SCHOOLSYSTEEM EN DE MOTIVATIE VAN ZIJN LEERLINGEN. EEN DRIETAL ALINEA'S UIT ZIJN INGEZONDEN STUK ZIJN INTERESSANT GENOEG OM ZE HIER LETTERLIJK TE CITEREN.

"Leerlingen zijn vergeten, dat ze kinderen zijn. Jonge kinderen stellen vaak fantasierijke vragen. De van nature aanwezige verkenningdrift wordt door ouders sterk beïnvloed. Een kind dat weinig reacties van zijn ouders krijgt, wordt op den duur minder geestdriftig (letterlijk). Op scholen bepaalt de oudere (onderwijzer, leraar) ook de ontwikkeling van de geestdrift. Het eerste onderwijs kan het individu maken of breken. Het moet ook veel minder plichtmatig geweest zijn. De Rus Tolstoj verzamelde dorpskinderen spontaan om zich heen en onderwees hen. De school, zoals wij die al tientallen jaren kennen, mist het karakter van een spontaan gebeuren. Er zijn regels nodig om grote aantallen te verwerken. De regels, vaak gebaseerd op fatsoensnormen in de maatschappij gaan een grote rol spelen op school. Het gezag in school wordt als een kwelling ervaren, vooral door leerlingen die nog reageren op datgene wat hun wordt voorgeschoteld. De geestdrift raakt op school juist onderdrukt. De school produceert culturele naäpers die passen in de heersende maatschappijvorm.

Echter: het individu laat zich niet onderdrukken en vroeger of later gebruikt het de opgenomen kennis om de maatschappij te veranderen. Geen wonder, dat ook scholen c.q. onderwijsvormen worden aangepakt. De hervorming zal moeten leiden tot scholen, waarin jonge mensen leren nadenken (en naäpen). Maar de geestdrift moet op school meer dan ooit een kans krijgen".

Aldus de heer Ton de Mönnik uit 't Harde in de Volkskrant van 10 oktober jongstleden.

HA

Voor en door kinderen

BIJ DE NIEUWE KINDERTELEFOON IN DEN HAAG LOOPT DE LEEFTIJD VAN DEGENEN DIE ACHTER DE HOORN ZITTE NET ALS DIE VAN DE OPBELLERS VAN 14 TOT 23 JAAR. DE MEESTE TELEFOONBEANTWOORDERS ZIJN ROND DE ZEVENTIEN.

Hoewel we tot nu toe verzuimden in NIKS aandacht te besteden aan deze nieuwe aanwinst in het landelijke Kindertelefoonnet, draaien ze in Den Haag al meer dan drie maanden. Of liever, hun nummer wordt gedraaid. Van 4 uur 's middags tot 9 's avonds bereikbaar: (070)92 42 42. Voorlopig wordt gewerkt met particuliere subsidies. Gemeentesubsidie wordt op zijn vroegst in 1983 verwacht. Aan vrijwilligers om de telefoon te bemensen is tot nu toe geen gebrek. Een eerste groep van 20 medewerkers wisselt elkaar nu af (steeds twee mensen aanwezig), en een tweede groep van 15 mensen is op 1 december klaar met de voorbereidende training. Die eerste training van 10 avonden wordt georganiseerd in samenwerking met diverse instellingen, waaronder de NVSH. De meeste vragen die binnenkomen gaan, net als bij de andere kindertelefoons, over vrijen, seks en echtscheidingsproblemen. Maar ook eenzaamheid kan een reden zijn om op te bellen, en soms wil iemand gewoon iets vertellen.

BF

KINDERTELEFOON DEN HAAG:
0 7 0 - 9 2 4 2 4 2
ELKE DAG VAN 4 UUR 'S MIDDAGS
TOT 9 UUR 'S AVONDS.

Isoleercellen

HET JAC IN AMSTERDAM HEEFT IN EEN VERKLARING, GERICHT AAN DE TWEEDE KAMER, B. EN W. VAN AMSTERDAM, DE KINDERBESCHERMING EN ANDEREN, TEN SCHERPSTE GEPROTESTEERD TEGEN DE VOORTGANG VAN HET GEBRUIK VAN ISOLEERCELLEN IN KINDERTEHUIZEN.

Het gebruik van de isoleercel is volgens het JAC een vorm van kindermishandeling; hiervoor wordt de definitie van kindermishandeling van de vertrouwensarts Koers aangehaald, die stelt dat "elke vorm van lichamelijke of emotionele geweldpleging die kinderen overkomt niet door ongeval maar door toedoen of nalaten van ouders of verzorgers waarbij afwijkingen bij het kind kunnen ontstaan", kindermishandeling is.

De ervaring van het JAC is dat de isoleercel nog nooit een positieve uitwerking op een kind heeft gehad. Het gebruik ervan is wetenschappelijk en pedagogisch niet verantwoord en daarom als strafmaatregel onaanvaardbaar en zelfs misdadig, zo stelt het JAC. Evenals de Belangenvereniging Kinderjarigen eist het JAC dat alle isoleercellen worden afgebroken en dat toestemming voor de bouw ervan wordt ingetrokken. "Het is", aldus het JAC, "zo langzamerhand een publiek geheim dat de kinderbescherming niet helpt. Zij berust in

feite op het isoleren, controleren en disciplineren van de zogenaamde probleemgevallen". Het JAC roept op voor een ander, geïntegreerd jeugdwelzijnsbeleid dat stoelt op een goede rechts- en financiële positie van jongeren. Een beleid dat kleinschalige projecten in arbeidersbuurten mogelijk maakt. Daar is volgens het JAC vaak geen geld voor, terwijl de bouw van nieuwe isoleercellen wel doorgaat.

HA

Wilhelm Tell

WILHELM TELL IS EEN BEROEAMD ZWITSERS FIGUUR. ROND ZIJN STANDBEELD IN DE STAD ALTDORF IS RUMOER ONTSTAAN.

Men heeft namelijk gekonstateerd dat het kind wat bij het standbeeld hoort een rokje draagt. Dat zou als bewijs moeten dienen dat de held vader was van een dochter en niet, zoals altijd gedacht werd, van een zoon.

Zouden de Zwitsers het denken in rolpatronen nog niet doorbroken hebben (mannen de broek en vrouwen een jurk aan)? Bovendien gaan heldendom en vrouwen toch niet samen? Hebben de Schotten ook een Willem Tell?

HA

Kindervriend

ANDRÉ SABBE, EEN BELG UIT ZEEBRUGGE HEEFT KINDERBIJSLAG AANGEVRAAGD VOOR 30.903 KINDEREN (RUIM HONDERD MILJOEN GULDEN).

Het geld is bestemd voor de 30.903 kindertjes, die hij naar zijn zeggen, vorig jaar in Somalië heeft geadopteerd. Sabbe heeft in Zeebrugge zelf vijf kinderen. Vooruitlopend op de beslissing van de Belgische staat probeert hij al vast de kinderschare te laten inschrijven in het bevolkingsregister.

HA

IK VIND JAN BLOKKER EEN STOMME MAN!!!!

Hij schrijft in de gids dat kinderen die agenda's kopen over de 3de wereld SCHAPEN zijn.

DUS DOMME GANZEN!

En hij houdt kinderachtig genoeg nog van vieze moppen! En kinderen die smerige woorden zeggen vindt hij leuk. Nou jaaaa!!!

Nou dan moet hij maar eens naar de Jenaschool in Oegstgeest komen waar ik eerst op was dan kan hij genieten. Daar schelden ze volwassene uit voor SPERMALUL en SPERMAKUT! Achterelkaar! Als die mensen het niet leuk vinden als ze met kastanjes bekogeld worden of zo, of als ze in de bus vragen mag ik daar zitten dan zegt er een: nee ouwe hoer je reet is vies en dan gillen ze allemaal van de lach, maar ik krijg een rooie kop van ellende (gek genoeg).

LEUKE KINDEREN HÈ JAN BLOKKER? Jij was natuurlijk zelf ook zo'n ROTEIKELTJE vroeger en mij vind je zeker een braaf schaap. IK WED OM EEN BOEK VOL VIEZE MOPPEN DAT DEZE BRIEF NIET IN ACHTERWERK MAG VAN JAN BLOKKER.

Ik ben heel nijdig op je, JAN

uit: VPRO-gids
nr. 45, 1981.

BLOKKER, dat moet ik nog zeggen. Je denkt zeker niet aan de 3de wereld alleen maar aan jezelf en ze MOESTEN JOU MAAR NAAR ZO'N AFKIKBOERDERIJ STUREN in plaats van de kinderen, zoals ik, die de wereld beter willen maken als ze groot zijn. Jij moet dan maar daar afkikken van je vieze gedachten. O ZO!!!

Ankie de Graaff (11 jaar)
uit Leiden

REDT DE VOLWASSENE!!!!

Ik las in de VPRO-gids (no. 42) op bladzijde 2 een stukje van Jan Blokker. Ik wist niet wat ik las! Iemand die niet wou dat wij zouden protesteren tegen kernwapens, milieuverontreiniging enz. Het was natuurlijk zo'n type van: Ik kan doen wat ik wil, want ik hoef er later niet in te leven. Ik vraag me af of er voor dat type mensen ook opvangcentra zijn! Hoe kan zo iemand lid van de VPRO zijn. Wij, kinderen, kunnen hen redden. Later als ze oud zijn zullen ze ons dankbaar zijn! Kom op! Redt de volwassene!!!

Madelief Nikskern
uit Dodenikswaard

Wie niks leest blijft op de hoogte

leesdis

geserveerd door:

hans arts; gorrit goslinga

De Rode Kous

HET BOEK 'DE RODE KOUS' VAN ELFIE DONNELLY, UIT HET DUIJTS VERTAALD DOOR ANNE OTTEN, BESCHRIJFT DE OMGANG TUSSEN DE ELFJARIGE MARI, DIE NOG EEN KIND MAG ZIJN, EN DE ACHTENZEVENTIGJARIGE GEESTELIJK GESTOORDE MARIA, DIE KINDS IS. IN DE AFGELOPEN KINDERBOEKENWEEK IS HET BOEK BEKROOND MET EEN ZILVEREN GRIFFEL.

De elfjarige Mari Wagner, op zoek naar toevalligheden, ontmoet in het park een oude vrouw, die gebreide kousen van verschillende kleuren draagt. Een ervan is rood, omdat dat warmer is, verklaart de vrouw. De vrouw is de achtenzeventigjarige geestelijk gestoorde Maria Kilko. Ze woont in een huis voor psychiatrische patiënten (of, zoals zij dat zelf noemt: het gekkenhuis). Mari voelt zich aangetrokken tot deze vrouw en neemt haar mee naar huis, waar zij haar op haar kamer verstoppt. De ontsteltenis van de ouders is groot als ze erachter komen, maar langzamerhand ontstaat er bij hen meer begrip voor de band die haar dochter met de bejaarde vrouw heeft en aksepteren zij de oude vrouw tenslotte zoals ze is.

Maria had na de dood van haar man de realiteitszin uit het oog verloren en kon daarbij niet op enig begrip rekenen van haar omgeving. De maatschappij heeft zo haar eigen normen. Mari, het kind, hoeft vanwege haar leeftijd nog niet geheel aan deze normen aangepast te zijn; Maria, de kindse, zou dat vanwege haar leeftijd eigenlijk wel moeten. Mari komt tot het besef dat het kind-zijn je langzamerhand wordt afgeleerd naarmate je meer volwassen mag heten. Maria heeft al lang begrepen dat het zelf-zijn, zoals zij dit noemt, door de maatschappij niet op prijs wordt gesteld. Het is op dit punt, dat de twee elkaar ontmoeten. Beiden staan nog (of weer) open voor het toeval, de droom en de onbestemde angsten.

Zonder in sentimentaliteit te vervallen en met het nodige gevoel voor humor schept Elfie Donnelly in 'De Rode Kous' een geheel eigen verhaalwereld, waarin de grens tussen gewoon en ongewoon, tussen

Mensen die voor niks werken, werken voor niks

gebruikelijk en ongebruikelijk niet meer te trekken is. Een gaaf boek, dat nergens belerend is, maar wel gaatjes knaagt in het bastion van zekerheden, dat zo kenmerkend is voor een maatschappij, waarvan orde en regel de meest gevalueerde pijlers zijn.

HA

DE RODE KOUS, ELFIE DONNELLY.
VERT. ANNE OTTEN, UITG. PLOEGSMA.

Van Klein tot Groot

KINDEREN GROOT BRENGEN IS NIET EEN ZAAK VAN HET HANTEREN VAN DE JUISTE OPVOEDINGSTRUCS. EEN GOEDE MANIER VAN OPVOEDEN, EEN SOORT ALGEMEEN GELDENDE WAARHEID DUS VOOR HET GROOTBRENGEN VAN KINDEREN, BESTAAT NIET.

Deze visie is bij het samenstellen van het nieuwe boek "Van Klein tot Groot" het uitgangspunt geweest van Mieke Schoorl (vakgroep gezinsleer van de subfaculteit Opvoedkunde van de Universiteit van Amsterdam) en Rita Kohnstamm (hoofdredactrice tijdschrift "Ouders van Nu"). Zij willen de onzekerheid bij ouders of ze het nu wel of niet goed doen, bestrijden door het verschaffen van basisinformatie, waarmee ouders (alle "opvoeders"?) zelf hun weg kunnen vinden. "Van Klein tot Groot" heeft daarom de vorm gekregen van een soort opzoekboek met een kleine encyclopedie, adressenlijst en "telefoonboek".

HA

"VAN KLEIN TOT GROOT" DOOR (VOORAL) MIEKE SCHOORL EN RITA KOHNSTAMM, UITG. ZOMER EN KEUNIG.

Kindernij

IN KRINGEN VAN DE LWG JEUGDEMANCIPATIE IS DE LEIDSE CULTUREEL-ANTHROPOLOOG BEN FÜSS EEN BEKENDE VERSCHIJNING. HIJ BEHEERT OP AKTIEVE WIJZE ONS EN WOPJE'S ARCHIEF EN HIJ VERZORGT EEN BREED GEORIENTEERDE KNIPSELKRANT (VIA ONDERSTAAND GIRO-NUMMER TE BESTELLEN VOOR VIJF GULDEN PER EDITIE).

Wie ons in februari j.l. verschenen jubileumnummer heeft gelezen, weet dat Ben in het recente verleden nog veel meer deed. Maar bovenal kan men hem beschouwen als een van de belangrijkste ideologen van de NVSH.

Zo niet als - hoewel hij zelf dat begrip zal wantrouwen - het geweten van de club.

Ter gelegenheid van het recente eeuwfeest van de NMB/NVSH heeft Ben een brochure de vereniging in gesmeten onder de weinig gemeidelijke titel 'Vier recente successen van 100 jaar hetero-terreur'. Ik beschouw het, na een en andermaal doorlezen, als verplichte lectuur voor iedereen die 'jeugdemancipatie' serieus wil benaderen en daarbij de NVSH als emancipatiebeweging nog niet heeft afgeschreven. In dertien dichtbedrukte pagina's voert de auteur een hartstochtelijk maar doordacht pleidooi voor de 'vrijmoedige opvoeding'. Daarbij breekt hij de praktijk van het seksueel voorlichten tot de grond toe af, prikt hij de trans- en homo-seksuele identiteiten door en komt hij tenslotte uit bij de mentaliteit van de zandbak: waar macht- en sekseverschillen geen rol meer spelen en iedereen zich aai- en knuffelbaar kan opstellen. Ben Füß maakt het zijn lezers niet gemakkelijk. Zijn stijl, ofschoon kristalhelder en van een dwingende logica, vereist een voortdurend mee-redeneren, relativeren van eerder ingenomen en meer voordehandliggende standpunten, bezinnen op de consequenties. De formuleringen zijn ongetwijfeld niet zonder opzet prikkelend en niet zelden beledigend jegens autoriteiten als wetenschappers, opvoeders, voorlichters maar ook moderne pornobestrijdsters. Aan deze laatste groep verwijt de schrijver dat ze alleen de symptomen bestrijden van wat hij 'de hongerslijdersmentaliteit' noemt. Centraal in dit schotschrift staat de bevrijding van het kind, en daarmee van de volwassenen in wie het kind nog niet is doodgedrukt. Voor de positie van kinderen in onze samenleving wordt de term 'kindernij' geïntroduceerd: alleen op zich al een regelrechte vondst.

GG

VIER RECENTE SUCCESSEN VAN 100 JAAR HETERO-TERREUR, DOOR BEN FÜSS. TE BESTELLEN DOOR OVERMAKEN VAN f3,- OP GIRO 1488947 T.N.V. B.FÜSS, LEIDEN. VERMELD OP DE GIRO-KAART: HETERO-TERREUR.

stichting jep eindhoven

postbus 440 5600 AK eindhoven telefoon 040 - 418260 postgiro 3300542

bestellen van onderstaande artikelen door overmaken van het verschuldigde bedrag (inclusief verzendkosten) op gironummer 3300542 van de stichting jep eindhoven. Bestelnummers en aantallen vermelden. Bestellingen boven 50,- kunnen ook per brief worden gedaan. Betaling dan na ontvangst van onze acceptgirokaart.

buttons vier verschillende teksten. Prijs: **1.50** per stuk
 nr 201: *kinderlokken mag ik mee?* nr.202: *kinderseks vrij,*
 nr 203: *kind wat ben je lief,* nr.204: *jong geleerd oud gedaan en seks dan?*
 verzendkosten 1 - 5 stuks: 2,50; 6 - 15 stuks 3,50.

brochure "LEER ZE VRIJZEN..niet af." bestelnummer 301. Prijs: **1.-**
 Informatiebrochure over seksuele opvoeding van kinderen. 20 pagina's.
 Geïllustreerd. Verzendkosten: 1 ex. 1,50; 2 - 3 ex. 2,--; 4 - 8 ex. 3,--

stickers 12 stickers. 2 x 6 verschillende teksten op één vel. Rond 5 cm doorsnee. Prijs: **1.-**
 Teksten: *heeft een kind geen recht op seks?* *Vrij ook eens met je kind* *"Kinderlokken mag ik mee?"*
Kinderseks vrij, *Kind wat ben je lief,* *jong geleerd oud gedaan en seks dan?*
 Verzendkosten 1 - 5 vel 1,50; 6 - 15 vel 2,-- Bestelnummer 401.

infomap "DE WET KENT GRENZEN, DE LIEFDE NIET." Bestelnummer 501. Prijs: **3.50**
 In deze map zijn een aantal artikelen opgenomen rond het thema pedofilie en kinderseksualiteit. Een uitgave van de landelijke werkgroep Jeugdemanipatie van de nvsh. Verzendkosten: 1 ex. 3,--.

rapport "LEEFTIJDGRENZEN IN DE ZEDELIJKHEIDSWETGEVING. bescherming of bedreiging?" Prijs: **7.50**
 Rapport van de NVSH over de huidige zedelijkheidswetgeving en de noodzaak tot veranderingen daarin. derde druk. Bestelnummer 601. Verzendkosten 1 ex. 3,--.

GG pamflet nr.4. *PEDOFILIE*. Nu al de tweede druk van deze uitstekende folder, met daarin adviezen aan ouders, kinderen, pedofielen, onderwijzers. Geeft eerlijke, goede informatie. Bestelnummer 701. Prijs: **1.50**
 verzendkosten: 1 ex. 1,50; 2 - 3 ex. 2,--; 4 - 8 ex. 3,--

boeken

bestelnr. 801 *SEKS IS MEER...dan recht op en neer.* Uitgave S.O.F.
 Voorlichtingsboek voor jongeren met goede informatie over homofilie, pedofilie etc. **8.50**
 Verzendkosten 1 exemplaar 5,--

bestelnr. 802 *VIES IS LEKKER.* Ivan Wolffers. Uitgave Bert Bakker
 Voorlichting voor jongere kinderen, vlot en goed geschreven. Met tekeningen. **15.-**
 Verzendkosten 1 exemplaar 5,--

bestelnr. 803 *EN ME VRIENDJE HOUDT VAN MIJ...* Uitgave NVSH.
 23 seksuele ervaringen van mensen voor hun zestiende jaar. Nu herdrukt. **13.-**
 Verzendkosten 1 exemplaar 3,--

bestelnr. 804 *WAT DOE JIJ MET MIJN KIND?* Sytze van der Velde
 Uitgave Veen. Taboedoorbrekend dagboek van een pedofiel over zijn ervaringen met kinderen, de rechterlijke macht en de maatschappij. Met een bijdrage van de sociaal-psycholoog Theo Sandfort.
 Verzendkosten 1 exemplaar 3,-- **14.90**

poster

formaat 42 x 60 cm vierkleurendruk bestelnr. 101
 PRIJS: **1.25**
 verzendkosten 1 - 4 stuks 3,50. 5 - 15 stuks 7,50

NIEUW!

Wat doe jij met mijn kind?

Taboe-doorbrekend dagboek van een pedofiel over zijn ervaringen met kinderen, de rechterlijke macht en de maatschappij

MET EEN BIJDRAGE VAN SOCIAAL-PSYCHOLOOG **THEO SANDFORT**

PLAKPLEK

kinderverleidster

ECHT GEBEURD PAS IN ROTTERDAM.....

"Kopje koffie op een terras. Vies koekje erbij. Aan een jongetje, die op de rand van een bloemenbak naast het terras zit, vraag ik of hij dat koekje lust. Jongetje schudt nee en rent verschrikt weg. Oja, dat is waar ook, nou ben ik zo'n enge mevrouw die kindertjes verleidt".

Jij krijgt NIKS
voor Sinter-
Klaas

apelul

Het Roemeense woord voor 'oproep'. Het is weer eens nodig: NIKS heeft behoefte aan nieuwe medewerkers. Met ingang van de nieuwe jaargang worden de plakweekends niet langer in Utrecht gehouden maar in Rotterdam. We kunnen dus uit die regio mensen gebruiken die 10 x per jaar een weekend of een deel daarvan aan layoutwerk willen besteden. Natuurlijk is ook onze behoefte aan schrijvende medewerkers onverminderd. Als je dus meent dat je schrijfsels niet al te zeer uit de toon zouden vallen in dit blad: neem contact op. Schrijf naar de postbus (zie ommezijde) of bel naar 010-847595 of 030-710998.

Niks vergeten? Neem een abonnement

Jan Fischer

agenda

OA= Open Avond

Tenzij anders vermeld beginnen de bijeenkomsten om 20 u. en worden ze gehouden op de adressen die in de adreslijst bij de betreffende plaatsen zijn vermeld.

december

- 1 Spreekuur Groningen, Kraneweg 56
- 2 LWGJ, COC-pand, Oude Gracht 221, Utrecht (19.30 u.)
- 2 Inloopavond Venlo
- 4 OA Rotterdam
- 9 OA Den Haag
- 11 OA Utrecht
- 11 OA Zaandam
- 11 Scholingsweekend begeleidt Kindervuist (Lage Vuursche)
- 15 OA Amsterdam
- 16 Inloopavond Venlo
- 21 OA Nijmegen, Bloemerstraat 90
- 25 OA Deventer, Smedenstraat 98

januari

- 5 Spreekuur Groningen, Kraneweg 56
- 6 Inloopavond Venlo
- 7 OA Rotterdam
- 8 OA Utrecht
- 8 OA Zaandam
- 13 OA Den Haag
- 18 OA Nijmegen, Bloemerstraat 90
- 19 OA Amsterdam
- 20 Inloopavond Venlo
- 29 OA Deventer, Smedenstraat 98

Bij het afwerken van NIKS 9 zijn enkele misdrukken tussen door geglipt. Indien u in het bezit bent van een exemplaar met misdruk en er prijs op stelt een goed nummer te ontvangen stuur dan uw misdruk aan HUBWA-OFFSET Postbus 8033 5601 KA Eindhoven. U ontvangt dan per omeende een gaaf exemplaar.

**boos
of blij?**

**postbus 6614
3002 ap
rotterdam**

**zin in
helpen?**

**postbus 6614
3002 ap
rotterdam**

**nieuwe
lezer?**

**postbus 6614
3002 ap
rotterdam**